

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

วิศรา สร้อยสังวาลย์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ วริศรา สร้อยสังวาลย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....^{ส.ค.}.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....^{ส.ค.}.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

.....^[Signature].....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุทธิกร ศิริประเสริฐโชค)

.....^{คณค. บุษย์}.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....^[Signature]..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีธ์ ธรรมเสนา)

วันที่.....11.....เดือน.....เมษายน.....พ.ศ.....2560.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องด้วยผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ เป็นอย่างดีจากหลาย ๆ ฝ่าย คือ อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ (อาจารย์ที่ปรึกษา) และคณะกรรมการสอบทุกท่าน ในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้า ในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่งานบริการการศึกษาทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อของนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรีทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถาม ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ตลอดจนเพื่อนและพี่ ๆ ที่คอยถามไถ่ด้วยความห่วงใย ที่ร่วมทุกข์สุข ตลอดระยะเวลาการศึกษา และกราบขอบพระคุณบุพการีผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีได้เอยนามไว้ ณ ที่นี้

วริศรา สร้อยสังวาลย์

58930163: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; ปร.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ/ หอพักภายใน/ มหาวิทยาลัยบูรพา

วริศรา สร้อยสังวาลย์: ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี (STUDENT OPINIONS TOWARD THE MANAGEMENT OF
ON-CAMPUS DORMITORIES IN BURAPHA UNIVERSITY, CHON BURI PROVINCE)
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: สุปราณี ธรรมพิทักษ์, ปร.ค. 98 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อ
การบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นิสิต
ที่พักอาศัยหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำนวน 379 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น
เครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ย (t-test)
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
รายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' method และ LSD

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ใน
ระดับดี โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย ด้านการรักษา
ความปลอดภัย และด้านการบริหารงานหอพักด้านกายภาพ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า นิสิตที่มีระดับชั้นปี อาศัยหอพัก และมีค่าใช้จ่าย
ที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนิสิตที่มีเพศ คณะที่ศึกษา และรายได้
ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา
ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

58930163: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: MANGEMENT/ ON CAMPUS DORMITORIES/ BURAPHA UNIVERSITY

WARISARA SOYSANGWAN: STUDENT OPINIONS TOWARD

THE MANAGEMENT OF ON-CAMPUS DORMITORIES IN BURAPHA UNIVERSITY,

CHON BURI PROVINCE. ADVISOR: SUPRANEE THAMMAPITHAK, D.P.A. 98 P. 2017.

The purposes of this study were to examine and compare a level of student opinions toward the management of on-campus dormitories in Burapha University, Chon Buri Province. The subjects participating in this study were 379 students who resided in on-campus dormitories of Burapha University. The instrument used to collect the data was a questionnaire with a level of reliability at 0.81. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, and One-way ANOVA. Also, the tests of Scheffe and LSD were administered to test the differences between pairs.

The results of the study revealed that the level of student opinions toward the management of on-campus dormitories in Burapha University, Chon Buri Province was at a good level. Specifically, the aspect in relation to hygienic condition of the dormitories was rated the highest, followed by the aspects relating to safety, and physical appearance of the dormitories, respectively.

In addition, based on the results from the comparisons, it was shown that there were statistically significant differences in the level of opinions toward the management of on-campus dormitories in Burapha University among the students with different years of study and amount of monthly expense on dormitories at a significant level of .05. Finally, no statistically significant differences were found in the level of opinions toward the management of on-campus dormitories in Burapha University among students with different gender, faculty, and amount of monthly family income.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	13
ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4 ผลการวิจัย.....	45
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิต.....	48
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ ของครอบครัวต่อเดือน หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน.....	55
5 สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก.....	83
ภาคผนวก ข.....	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	98

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของหอพักภายใน..... 26
2	รายชื่อและตำแหน่งของบุคลากรหอพัก..... 28
3	สรุปตัวแปรต้นจากการทบทวนวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 37
4	จำนวนนิสิตที่พักอาศัยอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา..... 39
5	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง..... 41
6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา..... 45
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านการบริหารงานด้านกายภาพ..... 48
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านสภาพแวดล้อม..... 50
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านสวัสดิการ ด้านสุขอนามัย..... 51
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านรักษา ความปลอดภัย..... 52
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านกิจกรรม ในหอพัก..... 54
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนิสิตที่มีต่อ การบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ภาปรวมในด้านต่าง ๆ..... 55
13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 56
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการ หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี..... 56
15	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี..... 57
16	ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับชั้นปี กับการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี..... 57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	58
18	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	59
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....	60
20	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....	60
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก.....	61
22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก.....	61
23	ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหอพักที่นิสิตพักอาศัย กับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก.....	62
24	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน.....	63
25	ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหอพักที่นิสิตพักอาศัย กับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน.....	64
26	สรุปสมมติฐาน.....	64

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 หอพัก 14.....	84
3 หอพัก 15.....	85
4 หอพัก 50 ปี เทา-ทอง.....	86
5 หอพักเทา-ทอง 2.....	87
6 หอพักเทา-ทอง 3.....	88
7 หอพักเทา-ทอง 4.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น มีความแตกต่างอย่างมากกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ทั้งในเรื่องของรูปแบบการเรียนการสอน การดำเนินชีวิต และรวมถึงสังคมในสถาบันศึกษา ดังเช่น การมาอาศัยอยู่ในหอพัก ซึ่งมีเสรีภาพและต้องดูแลช่วยเหลือตนเอง ไม่มีพ่อแม่ดูแลอย่างใกล้ชิด หอพักนิตจึงเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนิสิตที่ได้มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน การอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัย มีระเบียบกฎเกณฑ์เป็นข้อตกลงร่วมกันที่ช่วยควบคุมดูแลความเรียบร้อยแก่นิสิตส่วนรวมที่พักอาศัยอยู่ นิสิตจะต้องเรียนรู้การปรับตัว นับตั้งแต่การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การดูแลตนเอง การปรับตัวทางด้านการเรียน ทั้งต้องกำกับฝึกวินัยในตนเอง ให้ศึกษาค้นคว้าอ่านหนังสือ รู้จักแบ่งเวลาให้กับกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รวมทั้งการรู้จักประพฤติตนตามกฎของหอพัก (วิศิษฎ์ อ่างเฮ้า, 2551) ทั้งนี้เพื่อให้ นิสิตสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข ดังนั้น หอพักเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญแท้จริงเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 ของมนุษยชาติ ผู้ปกครองมีความคาดหวังว่าหอพักจะเป็นที่พักอาศัยที่สะดวก ปลอดภัย สะอาด ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาเล่าเรียน ช่วยด้านการศึกษาแก่ผู้เรียนและส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น ด้านความประพฤติ ความเป็นตัวของตัวเอง ทักษะในการเข้าและร่วมอยู่ในสังคม มีผู้ดูแลที่ดี ไว้ใจ บุตรหลานที่ตนให้เข้าไปพักมีผู้ดูแล หอพักมีส่วนช่วยให้การเรียนของเด็กดีขึ้น เป็นโอกาสดีที่ผู้ดูแลหรือครูอาจารย์จะได้อบรมส่งเสริมทางด้านความประพฤติ อุปนิสัยในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นมารยาทในสังคม การเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน และจะได้รับการพัฒนา ด้านจริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านวิชาการ (ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2535) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหอพักว่า หอพักของมหาวิทยาลัยให้ทั้งความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ ความมีระเบียบวินัย การแสดงออกทั้งกาย วาจา ใจ และเป็นสถานที่ที่ทำให้ปณิธานหรือความมุ่งหวังของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์ และนอกจากนี้แนวคิดของทองเรียน อมรัชกุล (2535) ได้กล่าวว่า การจัดบริการหอพักของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นิสิตใช้เป็นที่พักอาศัยตลอดระยะเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ สร้างนิสัยในการเรียนรู้ รู้จักกิน รู้จักอยู่ ช่วยเหลือหลักสูตรของมหาวิทยาลัย เกิดการบูรณาการ

ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงเป็นศูนย์กลางของนิสิต อาจารย์ ตลอดจนผู้บริหารได้มาพบปะแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยจากผลสำรวจ พบว่า นิสิตมีความต้องการพักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี ด้วยเหตุที่ว่าหอพักของมหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก อยู่ใกล้สถานที่เรียน การเดินทางสะดวก รู้สึกปลอดภัยที่สำคัญ คือ สอดคล้องความต้องการของผู้ปกครองของนิสิต (กาญจนา แก้วแหยม, 2539) ทำให้นิสิตรู้สึกถึงความคุ้มค่ามากกว่าหอพักเอกชน เมื่อเทียบกับหอพักของมหาวิทยาลัย

โดยมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ในกำกับของรัฐ โดยอดีตเป็นวิทยาเขตหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในปัจจุบัน) โดยมีชื่อว่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ในปี พ.ศ. 2498 และได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา ในปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยได้ก่อสร้างและดำเนินกิจการหอพักโดยมีวัตถุประสงค์คือหอพักนิสิต เป็นสถานที่ที่มหาวิทยาลัยบูรพา จัดเพื่อให้นิสิตที่อยู่อาศัยที่เอื้อต่อการศึกษาเล่าเรียน สะดวกสบาย ไม่ต้องเดินทางไกล เปิดโอกาสให้นิสิตได้เรียนรู้ และฝึกฝนตนเองในการครองตนและดำเนินชีวิตที่เหมาะสมในมหาวิทยาลัยและสังคม การรู้จักเคารพซึ่งกันและกัน การมีน้ำใจต่อกัน การปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ การเสียสละ การให้ความร่วมมือและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม โดยมหาวิทยาลัยได้จัดหอพักสำหรับนิสิตใหม่ ชั้นปีที่ 1 และสำหรับนิสิตตลอดจนจบการศึกษา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยบูรพามีหอพักภายในทั้งหมด 6 หอพัก (ไม่รวมหอพักของคณะแพทย์และนานาชาติ) โดยมีหอพักชาย 2 หอพัก และหอพักหญิง 4 หอพัก โดยสามารถเข้าพักอาศัยได้รวมทั้งหมด 7,918 คน ซึ่งการบริหารจัดการดูแลหอพักทั้งหมดอยู่ภายใต้การดูแลของกองกำกับกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา พบว่า ยังไม่มีการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจต่อการจัดทำงานวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นข้อมูลให้ตอบสนองความต้องการต่อนิสิตมากที่สุดและเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

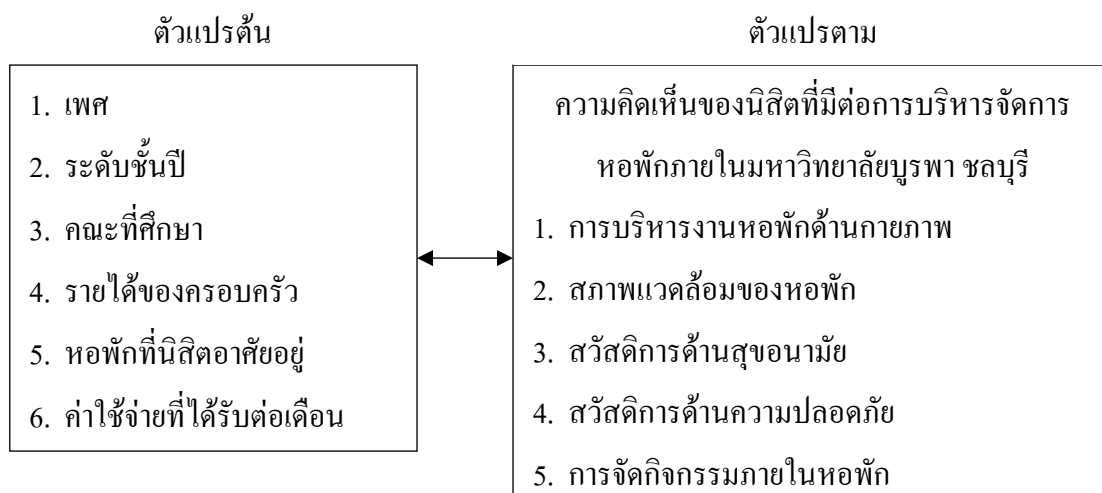
สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน
5. นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน
6. นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการจัดทำครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด โดยตัวแปรต้นที่กำหนดนั้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา คือ เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัว หอพักที่นิสิตอาศัยอยู่ และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน นำมาตั้งสมมติฐานและกำหนดเป็นตัวแปรต้นดังกล่าว ส่วนตัวแปรตามนั้น ผู้วิจัยได้นำการบริหารจัดการหอพักของวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (2535) มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดตัวแปรตาม ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- (1) การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ
- (2) สภาพแวดล้อมของหอพัก
- (3) สวัสดิการด้านสุขอนามัย
- (4) สวัสดิการด้านความปลอดภัย และ
- (5) การจัดกิจกรรมภายในหอพัก

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
2. ทำให้เห็นถึงความแตกต่างทางความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
3. เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการนำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรต้น มีดังต่อไปนี้ เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัว หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน
2. ตัวแปรตาม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ (1) การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ (2) สภาพแวดล้อมของหอพัก (3) สวัสดิการด้านสุขอนามัย (4) สวัสดิการด้านความปลอดภัย และ (5) การจัดกิจกรรมภายในหอพัก

ขอบเขตด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่พักหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำนวน 7,000 คน (ไม่รวมนิสิตหอพักคณะแพทยศาสตร์วิทยาลัยนานาชาติ)

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการวิจัยทั้งหมด 6 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

การบริหารจัดการหอพัก หมายถึง การบริหารจัดการงานหรือกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหอพักทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ (1) การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ (2) สภาพแวดล้อมของหอพัก (3) สวัสดิการด้านสุขอนามัย (4) สวัสดิการด้านความปลอดภัย และ (5) การจัดกิจกรรมภายในหอพัก

ด้านกายภาพ หมายถึง หอพักมีการบริการจัดการต่าง ๆ เช่น มีสถานที่จอดรถที่เพียงพอ มีป้ายบอกทางต่าง ๆ อย่างชัดเจน และมีบริการเสียงตามสายที่ทันต่อเหตุการณ์ บริเวณภายในหอพักมีห้องต่าง ๆ ให้บริการ เช่น ห้องนันทนาการ ห้องอ่านหนังสือ รวมถึงคอมพิวเตอร์พร้อมระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้บริการ และหอพักมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการใช้งาน เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง รวมถึงแสงสว่าง และของใช้ที่จำเป็นเพื่อให้ นิสิตได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ

ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง บริเวณต่าง ๆ รอบหอพักมีความสงบและเป็นระเบียบ มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีต้นไม้ ดอกไม้ ที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงมีร้านค้าสวัสดิการของหอพัก มีสินค้าที่ตรงตามความต้องการของนิสิตและลูกค้าเงินไว้ให้บริการอย่างเพียงพอ

สวัสดิการด้านสุขอนามัย หมายถึง หอพักมีสวัสดิการที่ดี มีการดูแลรักษาความสะอาด บริเวณรอบหอพักทั้งภายในและภายนอก ระบบระบายอากาศและระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะ มีการจัดเตรียมน้ำดื่มที่สะอาดไว้คอยให้บริการ รวมถึงครุภัณฑ์ที่สะอาดและปลอดภัย อีกทั้งยังจัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสุขอนามัยต่าง ๆ เช่น ความรู้เรื่องสุขภาพ เป็นต้น

สวัสดิการด้านความปลอดภัย หมายถึง หอพักมีมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ มีสัญญาณเตือนภัย มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่คอยตรวจตราบุคคลภายนอก

รวมถึงในกรณีเกิดอัคคีภัยก็มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่ครบครันสภาพพร้อมใช้งาน อีกทั้งยังมีการจัดอบรม การซ้อมหนีไฟเป็นประจำทุกปีการศึกษา

การจัดกิจกรรมภายในหอพัก หมายถึง การจัดกิจกรรมที่สำคัญต่าง ๆ ที่ส่งเสริม การเรียนรู้ให้กับนิสิตอย่างเหมาะสม เพื่อให้นิสิต ได้มีส่วนร่วมและเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตต่างชั้นปีหรือนิสิตกับบุคลากรภายในหอพัก สร้างความสามัคคีภายในหอพัก กิจกรรมภายในนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมทางด้านวิชาการ หรือกีฬา เพื่อให้มีความหลากหลายทางด้านการเรียนรู้

หอพัก หมายถึง หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

บริเวณหอพัก หมายถึง พื้นที่ทุกส่วนภายในอาคารหอพักและพื้นที่มหาวิทยาลัย กำหนดให้เป็นเขตหอพัก

นิสิต หมายถึง นิสิตที่มหาวิทยาลัยอนุญาตให้เข้าอยู่อาศัยในหอพัก

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบ การศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นซึ่งอาจแบ่งออกย่อย ๆ ได้ ในเริ่มแรกนี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงความหมายของ ความคิดเห็น เพื่อให้ได้ทราบถึงความหมายก่อน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ มากมาย ดังเช่นต่อไปนี้

ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น มีผู้ให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

Isaak (1981 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยจากคำถามที่ได้รับทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นแตกต่างจากเจตคติ คือ ความคิดเห็น จะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ แต่เจตคตินั้นจะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า ปทานุกรมสังคมวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ได้บัญญัติ คำว่า ความคิดเห็น ซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง

1. ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้สติปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่อาศัย หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม
 2. ทศนะหรือการประมาณการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง
 3. คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา
- คำว่าความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า เจตคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มที่บุคคล ได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสันับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อ

บางสิ่งบางอย่างหรือบางบุคคล

Hurlock (1995 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ได้ให้คำนิยามว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เชื่อถือที่ไม่ได้อยู่บน ความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้างหรือการแสดง เหตุผลสนับสนุนหรือปกป้องความคิดเห็นนั้นปะปนอยู่ด้วย ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของ การแปลความหมายข้อเท็จจริง ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญการแสดง ความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

Anonymous (1996 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็น มีหลายความหมาย ได้แก่ (1) ความเชื่อ ทศนคติ การพิจารณา หรือการวินิจฉัย หรือการประเมินผล อย่างมีรูปแบบในใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความเชื่อที่มีน้ำหนักมากกว่าความรู้สึก ในใจ และมีน้ำหนักน้อยกว่าความรู้สึกที่แท้จริงหรือมุมมองที่เกิดขึ้นทั่ว ๆ ไป (2) การแสดงออกถึง การพิจารณาหรือคำแนะนำอย่างมีรูปแบบ โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญหรือการแสดงออก เช่น การตัดสินใจ การพิจารณาคดี หรือการวินิจฉัยอย่างมีรูปแบบด้วยเหตุผลทางกฎหมาย หรือหลักการที่ขึ้นอยู่กับตัดสินในที่ที่มีการรองรับจากทางกฎหมาย

Good (2006 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือทัศนะ ที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือกล่าวกว้าง ๆ ได้ว่า มีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้

2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจาก แหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เชื่อถือได้เท่านั้น

3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวม ๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อหรือข้อเท็จจริง

สรุปความหมายของคิดเห็น อาจกล่าวได้ว่า มีหลายความหมายทั้งความหมายที่เป็น เชิงบวกและความหมายที่เป็นเชิงลบ ทั้งนี้ยังเชื่อมโยงจากประสบการณ์ ความรู้สึก หรือแรงกระตุ้น จากภายนอกและแรงกระตุ้นจากภายในของผู้ให้ความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นนี้มีทั้งที่มีรูปแบบเป็น เหตุเป็นผล มีกฎหมายรองรับหรือความคิดเห็นที่เกิดจากการนึกคิดไม่มีหลักฐานรองรับหรือได้รับการรองรับจากกฎหมาย

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นนั้นเกิดจากหลายองค์ประกอบด้วยกัน มีผู้อธิบายขององค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

องค์ประกอบของความคิดเห็น Triandis (1971 อ้างถึงใน ชนะจิต เกตุอุไร, 2549) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น มี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจน

2. องค์ประกอบด้านรู้สึก (Affective component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจน แน่นอนความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

สรุปองค์ประกอบของความคิดเห็น แบ่งออก 3 ส่วนด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านความรู้ ต่อมา คือ องค์ประกอบด้านรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางลบหรือทางบวก

3. ประเภทของความคิดเห็น

ความคิดเห็นมีหลายประเภท มีผู้กล่าวถึงประเภทของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

Remmer (1954 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) กล่าวว่า ความคิดเห็น มี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้มีความรุนแรง

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ขอมรับเห็นด้วยความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี

ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

สรุป ความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นในเชิงบวกและลบ ซึ่งมาจากอารมณ์ ความรู้สึกเป็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ ทั้งในทางที่ชอบและไม่ชอบ เป็นต้น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นนั้นมีมากมาย มีผู้กล่าวถึงไว้ ดังเช่นต่อไปนี้

Foster (1952 อ้างถึงใน วิชาวัลย์ สุขสวัสดิ์, 2556) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หมุ่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้ยิน ได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจเป็นประสบการณ์ตรง หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นจริงเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมอันเนื่องจากกลุ่มชน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมที่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ แตกต่าง

Oskamp (1997 อ้างถึงใน วิชาวัลย์ สุขสวัสดิ์, 2556) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะจะได้จะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการให้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์ตรงของบุคคล (Direct persona experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึก และความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้ม ที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เข้าได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัวทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ ที่จะได้รับ การอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัล และการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น มีด้วยกันหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยจากบุคคลที่เป็นประสบการณ์ตรงหรือปัจจัยที่เกิดจากการได้ยินหรือรับฟังจากบุคคลอื่น ๆ เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู อาจารย์ เป็นต้น ซึ่งรวมถึงความคิดเห็นของกลุ่ม ดังนั้น ทั้งหมดจึงถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น มีผู้กล่าวและให้รายละเอียดไว้ ดังเช่นต่อไปนี้

โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน วิลาวลัย สุขสวัสดิ์, 2556) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ และอวัยวะต่าง ๆ และคุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นและการศึกษา ทำให้บุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อค่านิยมและเจตคติของบุคคลต่อเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็จะยอมรับและปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้นุคคลนั้นเกิดความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น แบ่งออกเป็นปัจจัย 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยทางด้านพันธุกรรม เช่น เพศ อวัยวะ ต่อมาปัจจัยทางการศึกษา เช่น คนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และความเชื่อค่านิยมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากสังคม

หรือครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สื่อมวลชน เช่น ข่าวสารต่าง ๆ จากวิทยุ โทรทัศน์ สื่อต่าง ๆ เป็นต้น และกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล

การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็น มีผู้ได้กล่าวถึงและให้รายละเอียดไว้ เช่นดังต่อไปนี้ คือ

Morgan and King (1971 อ้างถึงใน ดวงเพ็ญ ทுகิต, 2550) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นไว้ว่า การจะให้ผู้ออกความคิดเห็นควรถามต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น ต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคอร์ท ซึ่งแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉย ๆ ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่า เป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

คณะกรรมการดำเนินการการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2556) ได้เขียนเอกสารประกอบการเรียนการสอนของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการวัดว่า มาตรวัดเจตคติหรือทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย มี 4 วิธี คือ

1. วิธีคิดแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ (SD scale: Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยลักษณะคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

2. วิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมกันมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่ายประหยัดเวลาผู้ตอบเวลาผู้ตอบแบบสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 หรือ +1 +10 -1 -2 ตามลำดับความคิดเห็นที่ทางผู้สอบถามกำหนดไว้

3. วิธีกัทแมน (Guttman scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับทัศนคติ สูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้อย่างต่ำสุดหรือสูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

4. วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิด หรือทัศนคติไปทางเดียวกัน และเสมือนเป็น Scale ที่มีช่วงห่างกันออกไป

สรุปการวัดความคิดเห็น แบ่งออกเป็นหลายวิธี และมีการแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งทำให้เห็นถึงความแตกต่าง

อย่างชัดเจน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ความหมายการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังต่อไปนี้ เช่น

Griffin (2002 อ้างถึงใน วนิตา พุฒพิมพ์, 2546) การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง หน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดทิศทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ทางองค์กรนั้นกำหนดไว้ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุด ส่วนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและมีการปฏิบัติได้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ โดยให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดหรือเรียกว่า แทบจะไม่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเลย ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน

วณิตา พุฒพิมพ์ (2546) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์ คือนำเอาทรัพยากรการบริหาร (Administration resource) มาประกอบตามกระบวนการบริหาร (Process of administration) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและยังได้กล่าวถึงลักษณะและความสำคัญของการบริหารไว้ ดังนี้

1. การบริหารนั้นได้เจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีพของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ช่วยให้นมนุษย์ดำรงชีพอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก
2. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นผลทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้นตามจำนวนประชากร
3. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคมความก้าวหน้าทางวิทยาการ (Technology) ด้านต่าง ๆ จึงทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น
4. การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
5. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต
6. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์กร ฉะนั้นความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง (Political social-culture environment) ในขณะนั้นอยู่เป็นอันมาก

7. การบริหารมีลักษณะต้องใช้ในการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ซึ่งนักบริหารจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ และการวินิจฉัยสั่งการนี้เป็นเครื่องแสดงที่ทำให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเจริญเติบโตของการบริหาร

8. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์กรย่อมต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องน่าสนใจและจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีพอย่างชาญฉลาด

9. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาดได้ ดังที่กล่าวกันว่า “การเมืองกับการบริหารนั้น เปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน (Politics and administration are the two sides of a single coin)” ฉะนั้นการบริหารจึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นสำคัญ

สิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุดา สุวรรณภิญโญ, ชวลิต ประชาวานนท์ และสมศักดิ์ วานิชภรณ์ (2545) กล่าวว่า การบริหารย่อมมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์การบริหารจะต้องใช้ปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีปฏิบัติงานการบริหารจะมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ (Process) ซึ่งคำว่ากระบวนการ หมายถึง แนวทางการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างมีระบบเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยทั่วไปปัจจัยการบริหารที่เป็นพื้นฐาน มี 4 ประการ เรียกว่า 4 M's ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management)

Man บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ

Money เงินงบประมาณที่เพียงพอ

Material วัสดุคิบบเครื่องอำนวยความสะดวกที่เพียงพอครบถ้วน

Management การจัดการที่มีหลักการบริหารและมีการบริหารที่ดี

สุกัญญา เอ็มอิมธรรม (2546) อธิบายความหมายของการบริหารจัดการไว้ว่า เป็นการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างมนุษย์และทรัพยากรทางวัตถุอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้
2. มนุษย์ที่พร้อมจะปฏิบัติงาน
3. เทคโนโลยีในการดำเนินงาน
4. องค์กรที่จะดำเนินงาน

Taylor (1998 อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า งานบริหารทุกอย่างจำเป็นต้องกระทำโดยมีหลักเกณฑ์ ซึ่งกำหนดจากการวิเคราะห์ศึกษา

โดยรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อให้มีวิธีที่ดีที่สุดในอนาคตอันใกล้ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

สรุปการบริหารจัดการ คือ การใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ บริหารจัดการในเรื่องของคน เวลา ทรัพยากร และสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อบุคคล สังคม และเกิดประโยชน์สูงสุดกับคนหมู่มาก

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ มีดังเช่นต่อไปนี้

Fayol (1916 อ้างถึงใน คำรง วัฒนา, 2545) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการจัดการ และจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ Administration in dustrielleet genereleb เป็นภาษาฝรั่งเศส โดย Fayol เห็นว่า หลักในการจัดการนั้น ควรยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนไปตามตัวแปรต่าง ๆ เขาได้กำหนด หลักการสำหรับผู้บริหารไว้ 14 ประการ คือ

1. การแบ่งงานกันทำ (Division of work) เป็นการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญ เฉพาะด้าน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
2. อำนาจสั่งการ (Authority) เป็นอำนาจสั่งการซึ่งเป็นอำนาจอันชอบธรรมของบรรดา ผู้ที่มีตำแหน่ง เพื่อสามารถที่จะออกคำสั่งในการทำงานได้ โดยผู้ออกคำสั่งต้องมีความรับผิดชอบต่อ คำสั่งในการทำงานได้
3. ระเบียบวินัย (Discipline) เป็นระเบียบวินัยที่คนในองค์กรต้องเคารพและยอมรับ เพื่อสร้างสภาพงานที่เป็นระเบียบและเรียบร้อย
4. หลักการสั่งการ โดยคน ๆ เดียว (Unity of command) เป็นหลักการซึ่งคุ้นเคยใน ชื่อของหลัก “เอกภาพในการบังคับบัญชา” ลูกน้องจะต้องฟังคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง รวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานก็ต้องรายงานกับผู้บัญชาโดยตรง
5. การมีทิศทาง (Unity of direction) คือ การมีทิศทางหรือเป้าหมายเดียวกัน โดยแต่ละกลุ่มงานย่อย (กอง, แผนก, ฝ่าย) ในองค์กรที่มีกิจกรรมแยกย่อยออกมา
6. ประโยชน์ส่วนร่วม (Subordination of interests to the general interests) เป็นประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน
7. หลักการตอบแทน (Remuneretion) เป็นหลักการตอบแทนการทำงาน ซึ่งถือเป็น แนวทางที่คนงานจะต้องได้รับค่าตอบแทนยุติธรรม
8. หลักการรวมอำนาจ (Centralization) เป็นหลักการรวมอำนาจ หมายถึง ระดับมากน้อย ที่ผู้ได้บังคับบัญชาสามารถตัดสินใจในแต่ละสถานการณ์ ซึ่ง Fayol เห็นว่า การใช้อำนาจหน้าที่ใน การตัดสินใจควรกระทำที่สายการบังคับบัญชาในระดับสูงที่สุดที่เป็นไปได้ในสถานการณ์นั้น ๆ

9. การมีสายการบังคับบัญชา (Scalar chain) เป็นการมีสายการบังคับบัญชา ซึ่งเป็นเสมือนห่วงโซ่หรือเส้นทางของคำสั่งและติดต่อสื่อสารใด ๆ ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง ในแต่ละสายงานภายใต้โครงสร้างของแต่ละองค์การ

10. การจัดระเบียบ (Order) เป็นการจัดระเบียบหรือการจัดให้คน ตลอดจนวัตถุสิ่งของ ได้อยู่นี้ควรอยู่นั้น คือ ใช้คนให้เหมาะกับงาน จัดสถานที่ทำงานให้เป็นระเบียบและมีระเบียบ เกี่ยวกับงานพัสดุ

11. ความเที่ยงธรรม (Equity) เป็นความเที่ยงธรรมที่ Fayol กล่าวถึง หลักข้อนี้ว่า นักบริหารควรมีทั้งความยุติธรรม (Justice) และความโอบอ้อมอารี (Kindliness)

12. หลักความมั่นคงในตำแหน่งงานของบุคลากร (Stability of tenure of personal fayol) เป็นหลักความมั่นคงในตำแหน่งงานของบุคลากร เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนบุคลากร พัฒนานักบริหาร

13. ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความคิดริเริ่ม หมายถึง พลังที่จะคิดให้เกิดแผนงาน แล้วทำต่อไปจนสำเร็จ จะเกิดได้ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการจูงใจและมีความพึงพอใจในงาน

14. สามัคคีคือพลัง (Esprit de corps) เป็นภายิตที่ว่า สามัคคีคือพลัง หมายถึง การเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม อันทำให้เกิดความกลมเกลียวและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในองค์การ

Gulick and Lydall (1973 อ้างถึงใน พิมลจรรย์ นามวัฒน์, 2544) เป็นนักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มการศึกษาการจัดการตามหลักการบริหารได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และงบประมาณหรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้

P = Planning หมายถึง การวางแผน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องกันในการดำเนินงาน แผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิชาการและวิจารณ์ญาณวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการ โดยถูกต้องอย่างมีเหตุมีผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

O = Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ ซึ่งในการศึกษาบางแห่งก็พิจารณา รวมไปถึงการปฏิบัติงาน หรือวิธีการจัดการ (Management) ด้วยเรื่องการจัดแบ่งส่วนงานนี้ จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงาน (Division of work) เป็นกรมกองแผนก โดยอาศัยปริมาณงานคุณภาพของงานหรือจัดตามลักษณะของงานเฉพาะอย่าง (Specialization) ก็ได้ นอกจากนี้ก็จะพิจารณาในแง่ของการควบคุม (Control) และหรือพิจารณา

ในแง่หน่วยงาน (Organization) เช่น หน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) หรือบ้างก็เรียกเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยแนะนำหรือที่ปรึกษา (Staff) และหน่วยงานช่วยเหลือหน่วยงานอนุกร (Auxiliary) เป็นต้น

S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent man for competent job) หรือ Put the right man on the right job กับรวมถึงการที่จะเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงานด้วย

D = Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอันรวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงานตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษย์สัมพันธ์ (Human relations) และการจูงใจ (Motivation) เป็นต้น การอันรวมถึงวินิจัยสั่งการ (Decision making) ซึ่งเป็นหลักอันสำคัญอย่างหนึ่งของการบริหารงานและขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานมาก เหตุเพราะการที่จะอันรวมทั้งการให้ภารกิจดำเนินไปด้วยดีได้ จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่ดีและมีการสั่งการที่ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของการตัดสินใจ

Co = Coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานการร่วมมือประสานงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการบริหาร เพราะเป็นกิจวัตรประจำวันที่จะต้องพึงกระทำในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่มีอยู่ทุกระดับของการร่วมมือ ประสานงานเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตน เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะช่วยให้เกิดความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานตลอด รวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public relations) ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อันที่จริงการรายงานนี้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร (Communication) อยู่มาก การรายงาน โดยทั่วไป หมายถึง วิธีการของสถาบันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลแก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาและหรือผู้ร่วมงาน ฯลฯ ความสำคัญของรายงานนั้นอยู่ที่จะต้องอยู่บนรากฐานของความจริง

B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน วิธีการบริหารงบประมาณ โดยทั่วไปมักมีวงจรที่คล้ายคลึงกันอย่างที่เรียกว่า “วงจรงบประมาณ” (Budget cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมงบประมาณและการเสนอขออนุมัติ (Executive preparation and submission)
2. การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislation authority)
3. การดำเนินการ (Execution)
4. การตรวจสอบ (Audit)

สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการมีด้วยกันมากมายและมีเนื้อหา รายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป โดยเพื่อให้ครอบคลุมงานการบริหารจัดการทั้งหมดทุก ๆ ด้าน โดยจะระบุเป็นวิธีการจัดการในการบริหารงาน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักนิสิต

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2535) กล่าวว่า การบริหารงานหอพักแบ่งได้ ดังนี้

1. การบริการงานหอพักด้านกายภาพ

หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับอาคาร และสถานที่ตั้งของหอพัก ขนาดของอาคาร ความสะอาดสบายเพื่อให้ นิสิตได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ สอดคล้องกับวิชา เพชรขาว (2531) ที่เสนอแนะว่า ภายในอาคารหอพักนิสิต ควรประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ห้องพักนิสิตควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพื้นที่เพียงพอ สำหรับวางเฟอร์นิเจอร์ และเครื่องใช้สอยอื่น ๆ

1.2 ห้องน้ำห้องส้วมสามารถจัดได้สองลักษณะ คือ ใช้ระบบรวมหรือแยก เฉพาะห้องพัก

1.3 ห้องรับประทานอาหาร ควรจัดให้มีห้องอาหารรวมขนาดใหญ่เพราะเป็นส่วนหนึ่งให้นิสิตได้พบปะในช่วงเวลาอาหาร

1.4 ห้องพักผ่อนนันทนาการควรมีพื้นที่เพียงพอต่อจำนวนนิสิตที่พักในหอพัก และสามารถแยกออกเป็นห้องย่อยได้

1.5 ห้องเก็บของนิสิตและอุปกรณ์ของหอพัก จะต้องมียพื้นที่เพียงพอสามารถใช้เก็บ อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องกลอื่น ๆ ของหอพักและเป็นห้องเก็บของของนิสิตในช่วงปิดภาคการศึกษา

1.6 ทางเดินเชื่อมในหอพักจะต้องจัดให้สัมพันธ์กับห้องพักนิสิตแต่ละห้อง และการควรสร้างบรรยากาศให้มีความสะดวกมากที่สุด

2. สภาพแวดล้อมของหอพัก

พันเลิศ รัชฎุณศิริ (2536) ได้ให้แนวทางถึงการกำหนดพื้นที่บริการต่าง ๆ ว่า หอพัก มหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงจำนวนนิสิตหรือประชากรที่จะเข้าพัก ชนิดของหอพักที่สร้าง เนื้อที่

ที่ต้องการ ห้องบริการเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น ห้องพักผ่อน ห้องประชุม ห้องอ่านหนังสือ ฯลฯ

3. สวัสดิการด้านสุขอนามัย

การบริการสุขภาพอนามัยจัดขึ้นเพื่อดูแลรักษา ตลอดจนป้องกันและแนะนำนิสิตเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของตนเองและของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ นิสิตมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บที่บั่นทอนความสามารถในการเรียนของนิสิต ดังนั้น การจัดการดำเนินงานเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยจึงมีความสำคัญมาก (ชวลิต พุททวงศ์, 2528)

4. สวัสดิการด้านความปลอดภัย

เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2539) ได้สรุปลักษณะด้านความปลอดภัยของหอพักนิตติควรรพินิจ ดังนี้

4.1 หอพักควรตั้งอยู่ห่างจากอาคารเรียน หรือห่างไกลจากสิ่งรบกวน

4.2 หอพักควรสร้างให้สูงไม่เกิน 2 ชั้น หากจำเป็นต้องสร้างอาคารสูงหลาย ๆ ชั้น จะต้องจัดให้มีทางออกฉุกเฉินหรือบันไดหนีไฟ

4.3 ภายในตัวอาคารควรจัดเป็นสัดส่วน เช่น แยกห้องนอน ห้องอ่านหนังสือ

4.4 ควรจัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดและตรวจตราเรื่องความปลอดภัยภายใน

4.5 จัดระบบป้องกันอัคคีภัย มีอุปกรณ์ดับเพลิง มีการฝึกหนีไฟและฝึกดับเพลิง

5. การจัดกิจกรรมภายในหอพัก

สำเนา ขจรศิลป์ (2539) กล่าวว่า การฝึกอบรมนิตินิสิตเป็นกิจกรรมที่สำคัญ และจำเป็นมาก ซึ่งกิจกรรมที่หอพักควรส่งเสริมให้นิสิตช่วยกันจัด มีดังนี้

5.1 กิจกรรมที่ส่งเสริมความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกันตามระบอบประชาธิปไตย

5.2 กิจกรรมด้านวิชาการ เพื่อศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

5.3 กิจกรรมด้านกีฬา การพักอาศัยในหอพักของสถาบันทำให้นิสิตมีโอกาสใช้สถานที่และอุปกรณ์กีฬาอย่างเต็มที่ ควรส่งเสริมให้นิสิตเล่นกีฬาอย่างเต็มที่ สร้างเจตคติที่ดีต่อกัน และเสริมสร้างทักษะในการเล่นกีฬา

5.4 กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ควรส่งเสริมให้นิสิตจัดกิจกรรมเหล่านี้ เช่น การแต่งกาย อาหาร และการละเล่นต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ

5.5 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หอพักควรส่งเสริมให้นิสิตได้ร่วมกันจัดกิจกรรมภายในสถาบัน

มาณี ไชยธีรานุกัณฐิ (2543) ได้สรุปแนวคิดการจัดหอพักนิสิตไว้ ดังนี้

1. ที่พักเพื่อสาระชีวิต (Thematic housing) มีความมุ่งหมายสำคัญที่จะจัดบุคคลที่มีคุณลักษณะความสามารถเท่ากันให้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน เช่น นิสิตที่มีความสนใจร่วมกัน หรือนักเรียนทุน เป็นต้น เพื่อมุ่งสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทำให้เกิดความใกล้ชิดกับผู้ที่มีความสำเร็จสูงด้วยกัน
2. ที่พักอาศัยเพื่อการศึกษาาร่วมกัน (Coeducation housing) เกิดจากการเรียกร้องให้จัดที่พักให้เป็นธรรมชาติเพื่อช่วยการศึกษา โดยไม่แบ่งแยกเพศ โดยมีอาคารหอพักนิสิตชายและหญิงเชื่อมต่อกัน มีสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันบางส่วน เช่น ห้องอาหาร และการบริการ
3. ศูนย์การศึกษาและอาศัย (Living-learning center) เพื่อให้โอกาสนิสิตได้ใช้ความพยายามศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มกำลังความสามารถโดยปราศจากอุปสรรคขวางกั้นใด ๆ สนับสนุนประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนรู้ตามอัธยาศัย ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ มีโปรแกรมเพื่อพัฒนานิสิตตามความต้องการของนิสิต มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และประสบการณ์คอยจัดการดูแลโปรแกรม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ออกแบบเพื่อสนองตอบต่อกลุ่มผู้พักอาศัยเป็นสำคัญ
4. ที่พักแห่งความร่วมมือร่วมใจ (Co-op housing) ให้นิสิตที่พักอาศัยร่วมมือร่วมใจ
5. ประสานสามัคคี จัดการบริหารงานกันเองภายใน ซึ่งเป็นที่พอใจสำหรับนิสิตที่มีรายได้น้อยที่ต้องมาช่วยกันทำงาน นับตั้งแต่การทำความสะอาด การดูแลทั่วไป ซึ่งปัจจัยสำคัญของการพักอาศัยลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับผู้นำเป็นสำคัญ
6. ระบบชุมชนย่อย (Housing system) เป็นการจัดแบบเน้นการสร้างชุมชนหรือกลุ่มย่อย ๆ
7. ภายในอาคารที่พักที่มีอยู่แล้ว โดยอาจแบ่งเป็นหน่วยย่อยประมาณ 40-80 คน แล้วตั้งชื่อกลุ่ม การจัดกลุ่มลักษณะนี้จะช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์ภายในกลุ่มได้ง่ายขึ้น และกลุ่มนี้สามารถเปลี่ยนแปลงและสร้างขึ้นมาใหม่ได้ทุกภาคเรียน

สรุปแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักนิสิต แบ่งออกเป็นหลายด้านเพื่อให้ครอบคลุมและเกิดประโยชน์สูงสุดกับนิสิตที่เข้าพัก และง่ายต่อการบริหารจัดการซึ่งอยู่ในการดูแลควบคุมจากทางมหาวิทยาลัยทั้งนี้ยังเพิ่มความปลอดภัยและลดความเสี่ยงต่อมลภาวะจากคนและสิ่งอื่น ๆ ได้อีกด้วย

ความสำคัญของหอพักต่อนิสิตและสถาบันอุดมศึกษา

หอพักของนิสิตถือว่าเป็นบ้านหลังที่สองของนิสิต ดังนั้น จึงมีความสำคัญมากซึ่งมีผู้กล่าวไว้ เช่นดังต่อไปนี้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2535) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหอพักว่า หอพักของมหาวิทยาลัยให้ทั้งความรู้ การปรับปรุงบุคลิกภาพ ความมีระเบียบวินัย การแสดงออกทั้งกาย วาจา ใจ และเป็นสถานที่ที่ทำให้ปณิธานหรือความมุ่งหวังของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์

สำเนาวี ขจรศิลป์ (2539) กล่าวว่า หอพักเป็นสถานที่ที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา หรือคุณภาพของบัณฑิต ซึ่งหอพักมีความสำคัญ ดังนี้

ความสำคัญต่อนิสิต คือ

1. เป็นสถานที่พักอาศัยขณะศึกษาในมหาวิทยาลัย
2. เป็นที่อำนวยความสะดวกสบายและปลอดภัย
3. ช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
4. ช่วยให้ไม่เสียสุขภาพกายและสุขภาพจิต
5. ช่วยด้านการศึกษา
6. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา คือ

1. ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ

สรุปความสำคัญของหอพักต่อนิสิตและสถาบันอุดมศึกษาซึ่งหอพักถือเป็นปัจจัย 4 ตามหลักพื้นฐานของชีวิต หอพักจึงถือเป็นที่อำนวยความสะดวกในเรื่องของการเรียน และยังมีเสรีภาพมากในการดำเนินชีวิต โดยนิสิตไม่ได้อยู่ในการดูแลของผู้ปกครอง

วัตถุประสงค์ของหอพักนิสิต

การจัดตั้งหอมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

เคธีร์ตัน กิงสกูล (2544) ได้กล่าวถึง การจัดที่พักรให้นิสิตถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาให้รู้จักฝึกฝนทักษะทางสังคมได้เป็นอย่างดี วัตถุประสงค์ของหอพัก สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศแห่งการเรียนการสอนทางการศึกษาภายนอกห้องเรียนให้แก่ นิสิต เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่นิสิตในการศึกษาเล่าเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
2. เพื่อเปิด โอกาสและเสริมสร้างความรู้ ทักษะในประชาธิปไตย ให้มีส่วนร่วมในการฝึกฝนแก่นิสิต
3. เพื่อช่วยให้นิสิตมีเจตคติที่ดี หรือผลักดันให้เกิดสุขนิสัยที่ดีต่อการนันทนาการ เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของตน

4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสังคมทั้งกลุ่มและแต่ละกลุ่มของนิสิต
5. เพื่อส่งเสริมนิสิตให้ร่วมกันทำกิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนา นิสิตในด้าน

ปรับตนเองให้เข้ากับชีวิตประจำวัน และเสริมสร้างคุณธรรมให้แก่ นิสิต

6. เพื่อให้บริการทางด้านที่พักอาศัยที่สะดวกและปลอดภัยแก่นิสิตที่มาจากภูมิภาคอื่น
7. เพื่อให้บริการอาหารที่มีคุณภาพถูกสุขลักษณะและมีราคาถูกแก่นิสิต
8. เพื่อช่วยให้นิสิตได้มีโอกาสพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์

ศิริวรรณ พิมพ์ทอง (2546) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการหอพักเป็นการดำเนินการในลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น และมีความสัมพันธ์ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. เพื่อจัดสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารที่พักที่สนองต่อความต้องการของผู้พักอาศัย ให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย

2. เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของอาคารที่พักให้อยู่ในสภาพดี

3. เพื่อให้เกิด โครงสร้างการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะและสังคม

4. เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบของบุคคลต่อตนเองและผู้อื่น พร้อมกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียน

5. เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาการตามศักยภาพของตน

สรุปวัตถุประสงค์ของหอพัก มีด้วยกันมากมาย เช่น เพื่ออำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้กับนิสิต ไม่ว่าจะเป็นการลดภาระในการเดินทาง ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย รวมไปถึงช่วยให้นิสิตมีความเป็นส่วนตัวในการอ่านหนังสือ เป็นต้น

ประเภทของหอพักนิสิต

หอพักแบ่งออกเป็นหลายประเภท มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539) ได้จำแนกหอพัก เป็น 10 ประเภท ดังนี้

1. ดอร์มิตอรี (Dormitory) เป็นหอพักรุ่นแรกที่มีการสร้างหอพักทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย หอพักประเภทนี้มีขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีที่พักอาหารรับประทาน และเพื่อการฝึกอบรมระเบียบวินัย

2. เรสซิเดนเชียลฮอลล์ (Residential hall) เป็นหอพักขนาดใหญ่ สามารถรับผู้เข้าพักได้มากกว่า 1,000 คน หอพักประเภทนี้มีผู้รับผิดชอบ 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่พักและอาคาร กับฝ่ายที่ปรึกษา ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำ ร่วมกิจกรรมกับผู้เรียน จึงทำให้การพัฒนาผู้เรียนเกิดผลดี

3. แฟร์เทอร์นิตี (Fraternity) เป็นหอพักชาย เริ่มมีขึ้นในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1776 โดยความร่วมมือของผู้ปกครองนิสิตที่มีฐานะดีกลุ่มหนึ่งของวิทยาลัยวิลเลียมและแมรี่ (William

and mary village) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุตรหลานพักอาศัยอยู่นอกบริเวณมหาวิทยาลัย และพ้นจากการปกครองอย่างเข้มงวดจากเจ้าหน้าที่หอพักของสถานศึกษาและจัดตั้งเป็นสมาคม ในลักษณะเดียวกัน ได้เกิดขึ้นอย่างมากมายในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น สมาคมแคปปา อัลฟา (Kappa alpha) สมาคมซิกมา ฟาย (Sigma phi) และสมาคมเดลตาฟาย (Delta phi)

4. ซอโรริตี (Sorority) เป็นหอพักที่มีลักษณะการก่อตั้งและวัตถุประสงค์ เช่นเดียวกับแฟร์เทอนิตี แต่เป็นหอพักสำหรับนิสิตหญิง ซึ่งตั้งขึ้นแห่งแรกที่มหาวิทยาลัย เวอร์มอนท์ (The university of ermont) ในปี ค.ศ. 1875 โดยตั้งชื่อสมาคมว่า ฟายเบตา แคปปา (Phi beta kappa) เช่นเดียวกับสมาคมแรกของหอพักนิสิตชาย

5. หอพักประเภทช่วยเหลือกันเอง (Co-operative housing) เป็นหอพักประเภทประหยัด ที่นิสิตต้องช่วยกันดำเนินกิจการของหอพักเองทั้งหมด นิสิตมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก นิสิตในหอพักประเภทนี้ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่มาจากครอบครัวที่ยากจน หรือนิสิตที่ทำงาน ช่วยเหลือตนเอง

6. หอพักสหศึกษา (Co-educational housing) เป็นหอพักนิสิตชายและนิสิตหญิง พักอาศัยอยู่ในหอเดียวกัน ซึ่งมี 3 รูปแบบ

6.1 เป็นหอพักขนาดใหญ่ที่มี 2 อาคาร นิสิตชายและหญิงพักอาศัยแต่ละอาคาร แต่ใช้ห้องอาหารร่วมกัน

6.2 นิสิตชายและนิสิตหญิง พักอยู่ในชั้นเดียวกัน แต่พักอาศัยอยู่คนละชั้นของอาคาร

6.3 นิสิตชายและนิสิตหญิง พักอาศัยอยู่ชั้นเดียวกัน แต่พักอยู่คนละห้อง

7. ศูนย์ศึกษาและอาศัย (Living learning center) เป็นหอพักประเภทที่เน้นการส่งเสริม การศึกษา ตัวอาคารขนาดใหญ่ ซึ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน สำหรับเป็นที่พักของนิสิตชายส่วนหนึ่ง และนิสิตหญิงส่วนหนึ่ง โดยมีห้องอาหารอยู่ระหว่างกลางภายในอาคาร มีชั้นเรียนหลายชั้น มีห้องปฏิบัติการ และห้องทำงานของอาจารย์ มหาวิทยาลัยของรัฐมิชิแกน (Michigan State University) ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกที่ได้นำเอาแนวความคิดเรื่อง ศูนย์ศึกษาและอาศัยมาใช้ แนวความคิดที่จัดที่พักรวมและชั้นเรียนอยู่ในอาคารเดียวกัน เพื่อช่วยให้นิสิตในที่พักและอาศัยซึ่งมีจำนวนมากได้เข้าชั้นเรียนอยู่ในอาคารเดียวกัน เพื่อช่วยให้นิสิตในศูนย์ที่พักและอาศัยซึ่งมีจำนวนมากได้เข้าชั้นเรียนด้วยความสะดวกสบาย นอกจากเรื่องการศึกษาแล้ว หอพักประเภทนี้ยังจัด โปรแกรมเพื่อพัฒนานิสิตในรูปแบบต่าง ๆ อีกมากมาย

8. หอพักสำหรับผู้เรียนประจำ (Residential college) เป็นหอพักที่ให้บริการผู้เรียนที่อยู่ประจำในมหาวิทยาลัย ได้รับแนวคิดจากประเทศอังกฤษ เป็นหอพักที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเป็นอาคารถึง 4 หลังติดกัน ภายในอาคารมีที่ทำการของคณะวิชา ชั้นเรียน ห้องทำงานของอาจารย์ ห้องสมุด ที่พักอาศัยของอาจารย์และนิสิต หอพักประเภทนี้มุ่งให้การศึกษาอบรมแก่นิสิตทั้งทางด้านการศึกษา วิชาชีพ ทักษะในสังคมและจรรยาบรรณแห่งอาชีพ

9. ห้องเช่าในวิทยาเขต (University apartment) เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นห้องแถว 2 ชั้น สร้างขึ้นในบริเวณวิทยาเขตเพื่อ นิสิตที่มีครอบครัวเช่าพักอาศัย และได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างสะดวกสบาย โดยมหาวิทยาลัยคิดค่าเช่าห้องพักถูกกว่าห้องพักเอกชน

10. หอพักภายนอกวิทยาเขต (Off campus housing) เป็นหอพักหรือบ้านเช่าของเอกชน ซึ่งตั้งอยู่ภายนอกวิทยาเขต สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่อยู่ใกล้เคียงไว้บริการ นิสิต

วิทยาลัย ทพหัสดิน ณ อยุธยา (2535) ได้แบ่งหอพักออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ หอพักที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง และหอพักเอกชน ซึ่งหอพักที่มหาวิทยาลัยจัดดำเนินการโดยสากลแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทห้องพักและอาหาร เป็นหอพักที่มีลักษณะการจัดแบ่งเป็นห้อง ๆ ให้แก่นิสิต โดยจัดให้มีเครื่องเรือนที่จำเป็น เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เตียง ที่นอน ผ้าปูที่นอน ผ้า màn หมอน และปลอกหมอน บริการทำความสะอาดและบริการอาหารให้ด้วย บางแห่งอาจไม่มีบริการอาหารหรือทำความสะอาด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอัตราค่าที่พักที่กำหนด

2. ประเภทห้องชุด หอพักประเภทนี้จะสร้างขึ้นเพื่อ นิสิตที่มีครอบครัวให้สามารถนำครอบครัวมาอยู่ด้วยขณะศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนอน ห้องน้ำ และห้องอื่น ๆ ตามสมควร

3. ประเภทช่วยกันทำงาน บางมหาวิทยาลัยมีนโยบายให้ นิสิตรับผิดชอบฝึกการเป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน โดยให้ นิสิตกลุ่มละประมาณ 10 คน อยู่ในหอพักเล็ก ๆ ซึ่งจัดเป็นบ้าน 1 หลัง มีครัว ห้องนอน ห้องน้ำ มีมิเตอร์ไฟและน้ำของแต่ละหลัง ซึ่ง นิสิตที่พักอาศัยต้องช่วยกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายและความสะอาดของหอพัก

4. หอพักประเภทบ้านเคลื่อนที่หอพักประเภทนี้เป็นที่นิยมในต่างประเทศ โดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา เพราะมีความเป็นส่วนตัวและเป็นเอกเทศส่วนหอพักเอกชน จัดดำเนินการคล้ายลักษณะหอพักของมหาวิทยาลัย โดยอาจจัดในลักษณะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสถานที่ โดยทั่วไปมีหลายรูปแบบ อาทิ ห้องเช่า บ้านเช่า ห้องชุด เป็นต้น

ประเภทและการจัดรูปแบบของหอพักของแฟร์ไรซ์ลด์ (วุฒิปด สกตเกียรต, 2554) กล่าวว่าการที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดหอพักให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการเสริมคุณลักษณะของนิสิต เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของสถาบันนั้น ควรจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ หรือที่เรียกว่า The three 'P' S ซึ่งประกอบด้วย

1. Plant คือ สถานที่พักอาศัยที่จัดอาศัยที่จัดสรรความคุ้มครองแก่ผู้พักอาศัย และทรัพย์สิน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วย สถานที่พักอาศัยควรมีการวางแผน การก่อสร้างเพื่อให้ได้รูปแบบ และลักษณะของที่พักอาศัยที่เหมาะสม และใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

2. People หมายถึง ผู้พักอาศัยในหอพักคือ นิสิตและคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ การจัดหอพักจึงต้องคำนึงถึงบุคคลเหล่านี้ โดยพยายามให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน ส่งเสริม และสิ่งที่ดีควรสนใจต่อการจัดหอพักกับตัวบุคคล คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแก่ผู้พักอาศัย 2 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมีมากน้อยเพียงใด และลักษณะของสภาพแวดล้อมจะช่วยเปลี่ยนแปลงบุคคลได้มากน้อยเพียงใด การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจใช้แบบสอบถามคุณภาพเป็นเครื่องมือวัดในการประเมินผล โดยอาจทำการทดสอบก่อนและหลังการพักอาศัยในหอพัก

3. Pursults หมายถึง กิจกรรมของผู้พักอาศัยที่เกิดขึ้นภายในหอพัก ซึ่งหอพักควรจะได้สร้างบรรยากาศทางวิชาการขึ้น โดยการนำคณาจารย์เข้ามาพักอาศัยร่วมกับนิสิตในหอพัก จัดห้องสมุด ห้องเรียน จัดงาน นิทรรศการ การแสดงและการอภิปราย เป็นต้น โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอยู่เสมอ โดยผู้บริหารหอพัก อาจไปศึกษางานจากสถาบันอื่น ๆ และเชิญบุคคลภายนอกเข้ามาสังเกตและแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อมูลทั่วไปของหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

หอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา กองกิจการนิสิต สำนักงานอธิการบดี กำหนดเวลาเปิด-ปิดหอพัก เปิดเวลา 05.30 น. ปิดเวลา 22.30 น.

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของหอพักภายใน

ชื่อหอพัก	ประเภท	ลักษณะอาคาร	ลักษณะห้องพัก	จำนวนคน/ห้อง	ขนาดห้องพัก	จำนวนที่รับได้	รวมทั้งหมด
14	ชาย	5 ชั้น	ห้องพัสดุ	6 คน	51 ตร.ม.	384 คน	720 คน
		ห้องน้ำรวม					
15	หญิง	5 ชั้น	ห้องปรับ	6 คน	51 ตร.ม.	54 คน	838 คน
		ห้องน้ำ	อากาศ				
50 ปี	ชาย	5 ชั้น	ห้องพัสดุ	4 คน	32 ตร.ม.	956 คน	1,596 คน
		ห้องน้ำ	ห้องปรับ	4 คน	32 ตร.ม.	640 คน	
เทา-ทอง		ในห้องนอน	อากาศ				
เทา-ทอง 2	หญิง	5 ชั้น	ห้องพัสดุ	4 คน	32 ตร.ม.	1,600 คน	1,600 คน
		ห้องน้ำ					
		ในห้องนอน					
เทา-ทอง 3	หญิง	5 ชั้น	ห้องพัสดุ	4 คน	32 ตร.ม.	960 คน	1,600 คน
		ห้องน้ำ	ห้องปรับ	4 คน	32 ตร.ม.	640 คน	
		ในห้องนอน	อากาศ				
เทา-ทอง 4	หญิง	15 ชั้น	ห้องปรับ	4 คน	32 ตร.ม.	1,564คน	1,564 คน
		ห้องน้ำ	อากาศ				
		ในห้องนอน					
รวมทั้งหมด						7,918	

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก

ห้องพัก 14 และห้องพัก 15

1. เตียงนอนพร้อมที่นอน
2. โต๊ะเขียนหนังสือพร้อมเก้าอี้
3. ตู้เสื้อผ้า

ห้องพัก 50 ปี เทา-ทอง ห้องพักเทา-ทอง 2 ห้องพักเทา-ทอง 3 และห้องพักเทา-ทอง 4

1. เตียงนอนพร้อมที่นอน
2. โต๊ะเขียนหนังสือพร้อมเก้าอี้
3. ตู้เสื้อผ้า
4. จุดเชื่อมต่อสัญญาณโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต
5. ห้องน้ำภายในห้องพัก

ภายในห้องพัก

1. เจ้าหน้าที่ดูแลห้องพักตลอด 24 ชั่วโมง
2. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง
3. บริการอินเทอร์เน็ตส่วนรวม/ ไร้สาย
4. บริการอาสาสมัครประจำบ้าน
5. บริการเครื่องชั่งน้ำหนัก
6. บริการตู้โทรศัพท์สาธารณะแบบหยอดเหรียญ
7. บริการห้องทีวีส่วนรวม
8. บริการให้คำปรึกษา
9. บริการสถานที่จอดรถจักรยานและจักรยานยนต์
10. บริการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ/ เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ (เฉพาะ โครงการห้องพัก

เทา-ทอง)

11. กล้องวงจรปิด
 12. ร้านค้าสะดวกซื้อ (เฉพาะ โครงการห้องพักเทา-ทอง)
- เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ทางหอพักอนุญาตให้นิสิตนำเข้ามาใช้ได้
1. คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook)
 2. พัดลม
 3. เตารีด
 4. โทรทัศน์ (เฉพาะ โครงการห้องพักเทา-ทอง)

5. วิทยุขนาดเล็ก
 6. กระติกน้ำร้อน
 7. ไคร์เป่าผม
 8. เครื่องปิ้งขนมปัง
 9. เครื่องทำแซนวิช
 10. อื่น ๆ ตามที่ทางหอพักเห็นสมควร
- รายชื่อบุคลากรหอพัก

ตารางที่ 2 รายชื่อและตำแหน่งของบุคลากรหอพัก

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นางสุชาดา อาศัยสุข	หัวหน้ากลุ่มงานบริการนิสิต
2	นางสาวเสาวนีย์ คำลออ	นักวิชาการศึกษา (หอพัก 14)
3	นางสาวปิ่นมณี รุ่งแจ้งรัมย์	นักวิชาการศึกษา (หอพัก 15)
4	นายวัชร เกตุจิน	นักวิชาการศึกษา (หอพัก 50 ปี เทา-ทอง)
5	นางสาววัลญา ดาเหม็ง	นักวิชาการศึกษา (หอพักเทา-ทอง 2)
6	นางสาวอชิรฉัตร อนันตกุล	นักวิชาการศึกษา (หอพักเทา-ทอง 3)
7	นางสาวสุชีรา รัตนรัมย์	นักวิชาการศึกษา (หอพักเทา-ทอง 4)
8	นางสาวเชตเชอร์ ลอยคลัง	นักวิชาการเงินและบัญชี
9	นางสาวดวงเดือน วงสมศรี	นักวิชาการเงินและบัญชี
10	นางสาวรัตยา ช่อมาลา	นักวิชาการพัสดุ

ข้อห้ามประพฤติปฏิบัติของนิสิต

1. ห้ามนำทรัพย์สินมีค่าเกินความจำเป็นมาใช้หรือเก็บไว้ในหอพัก หากสูญหายทางหอพักจะไม่รับผิดชอบไม่ว่ากรณีใด ๆ
2. ห้ามสับเปลี่ยนหรือโอนกรรมสิทธิ์ห้องพักให้แก่กัน
3. ห้ามดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดทุกชนิดในหอพัก
4. ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด
5. ห้ามประกอบอาหารในหอพัก

6. ห้ามจัดเลี้ยงสังสรรค์หรือก่อความรำคาญให้แก่ผู้อื่น เช่น จุดประทัด เล่นเครื่องดนตรี หรือวิ่งเล่นในหอพัก

7. ห้ามก่อการทะเลาะวิวาทในหอพักหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการก่อความสงบสุขในหอพัก

8. ห้ามทำลายทรัพย์สินที่ทางหอพักจัดไว้ให้บริการนิตินิตโดยเด็ดขาด

9. ห้ามนำทรัพย์สินของทางหอพักไปใช้หรือครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต เช่น หนังสือพิมพ์ กระจดกน้ำร้อน

10. ห้ามนำสัตว์เลี้ยงทุกชนิดมาเลี้ยงในหอพัก

11. ห้ามนำบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพักโดยมิได้รับอนุญาต

12. ห้ามนำเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีได้รับอนุญาตเข้ามาใช้ในหอพัก เช่น กระทะไฟฟ้า หม้อหุงข้าว ตู้เย็น และอื่น ๆ ที่ทางหอพักเห็นว่าไม่สมควร

13. ห้ามนำอาวุธและวัตถุระเบิดทุกชนิดเข้ามาในบริเวณหอพัก

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อห้ามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจะถูกลงโทษโดยการว่ากล่าว ตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง ภาคทัณฑ์ และตัดสิทธิ์การเข้าอยู่หอพักตามลำดับความผิดของนิตินิต และความสำคัญของความผิดของนิตินิต

เวลาทำการสำนักงานหอพัก

จันทร์-ศุกร์ เวลา 07.30-20.30 น.

เสาร์-อาทิตย์ และนักขัตฤกษ์ เวลา 08.30-20.30 น.

หลังเวลา 20.30 น. เป็นต้นไป นิตินิตสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่หอพักได้จากหมายเลข โทรศัพท์หน้าสำนักงานหอพัก

สำนักงานหอพัก ให้บริการนิตินิต ดังนี้

1. ให้บริการติดต่อ-สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับหอพัก
2. ให้บริการรับจองหอพัก
3. ให้บริการยืมกุญแจสำรองห้องพัก (กรณีฉุกเฉิน)
4. ให้บริการยืมอุปกรณ์กีฬา/ นิตยสาร
5. ให้บริการยืมสามัญประจำบ้าน
6. ให้บริการรับแจ้งซ่อมครุภัณฑ์/ อุปกรณ์ชำรุดในห้องพัก
7. คลี่คลายปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับหอพักและนิตินิตในหอพัก

จุดให้บริการนิตินอกเวลาทำการ

1. สำนักงานหอพัก 14 (ให้บริการนิตินหอพัก 14 และหอพัก 15)
2. สำนักงานโครงการหอพักเทา - ทอง (ตรงข้ามสนามเทนนิส)

ติดต่อสอบถาม

สำนักงานหอพัก 14 หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1527

สำนักงานหอพัก 15 หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1536

สำนักงานโครงการหอพักเทา-ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1512

สำนักงานหอพัก 50 ปี เทา-ทอง หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1542

สำนักงานหอพักเทา-ทอง 2 หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1539

สำนักงานหอพักเทา-ทอง 3 หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1541

สำนักงานหอพักเทา-ทอง 4 หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 4118

การเงินและบัญชี (โครงการหอพักเทา-ทอง) หมายเลขโทรศัพท์ 038-102222 ต่อ 1554

การขออนุญาตเข้าหอพักเกินเวลา

นิตินที่ประสงค์จะเข้าหอพักเกินเวลา (หลังเวลา 22.30 น.) เนื่องจากทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดำเนินการ ดังนี้

กรณีแบบหมู่คณะ ให้ทางคณะทำหนังสือขออนุญาตถึงผู้รักษาการแทนรองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญมา ไชยแก้ว)

กรณีรายบุคคล ขอแบบฟอร์มได้ที่เจ้าหน้าที่หอพัก

หมายเหตุ นิตินที่เข้าหอพักเวลา 22.30 น. จะต้องลงชื่อกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำหอพักทุกครั้ง นิตินที่เข้าหอพักเกินเวลาบ่อยครั้ง ทางหอพักจะแจ้งให้ทางคณะ หรือผู้ปกครองรับทราบและการลงชื่อมีผลต่อการใช้พิจารณาอยู่หอพักในปีการศึกษาถัดไป

การสมัครเข้าหอพักสำหรับนิตินใหม่ชั้นปีที่ 1

1. สมัครเข้าหอพักและชำระเงินค่าหอพักในวันที่มีรายงานตัวเป็นนิตินของมหาวิทยาลัย
2. รายงานตัวเข้าหอพักตามวันและเวลาที่ทางหอพักกำหนด โดยจะประกาศให้ทราบที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหอพักและในเว็บไซต์มหาวิทยาลัย
3. เตรียมเอกสารยื่นต่อเจ้าหน้าที่หอพัก ได้แก่ ใบเสร็จรับเงินของมหาวิทยาลัย
4. ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ทางหอพักกำหนด ได้แก่
 - 4.1 ตรวจเอกสาร
 - 4.2 รับบัตรหอพัก

4.3 รับกฎแฉห้องพัก

5. เมื่อนิสิตเข้าพักในห้องพักแล้ว ให้นิสิตตรวจสอบสภาพครุภัณฑ์ภายในห้องพัก หากพบสิ่งใดผิดปกติ ชำรุดหรือเสียหายให้แจ้งที่สำนักงานหอพักภายในวันที่ทางหอพักกำหนด ซึ่งหากตรวจพบในภายหลังนิสิตจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ ปาปะนัง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบสารสนเทศการบริหารจัดการหอพัก อาคารสัมมนาทางวิชาการและที่ฝึกงานนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาระบบสารสนเทศการบริหารจัดการหอพักอาคารสัมมนาทางวิชาการ และที่ฝึกงานนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2) พัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อให้ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ในการตัดสินใจในการบริหาร และปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาสภาพปัญหาและรวบรวมระบบสารสนเทศ การจัดเก็บข้อมูล ของระบบงานเดิม จากนั้นวิเคราะห์ห่ออกแบบ และพัฒนาระบบ เขียนโปรแกรม ใช้ระบบการจัดการ ฐานข้อมูลผลการศึกษา พบว่า ระบบงานที่พัฒนาขึ้นสามารถอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ ในส่วนของการจัดการห้องพัก การคำนวณค่าใช้จ่าย และการรายงานผลเกี่ยวกับ หอพัก โดยเป็นการนำระบบสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ ทำให้การบริหารงานภายในองค์กร มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศ และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ ว่าระบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี

นภชนก ไหมทอง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการ หอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพ การบริการของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี จำแนก ตามเพศ ระดับชั้นปี หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตที่พักในหอพักของงานหอพัก มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี จำนวน 240 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบมาตราส่วนประกอบ 5 ระดับ เกี่ยวกับคุณภาพการบริการ 10 ด้าน ด้านความคงเส้นคงวา ด้านการตอบสนองความต้องการ ด้านความสามารถ ด้านการเข้าถึงได้ ด้านความสุภาพ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจ ของลูกค้า ด้านความสามารถจับต้องได้/ รู้สึกได้ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.52 ถึง 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ผลการวิจัย พบว่า (1) คุณภาพการบริการของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายด้านปรากฏผลว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความคงเส้นคงวา ด้านการตอบสนอง

ความต้องการ ด้านความสามารถ ด้านการตอบสนอง ความต้องการ ด้านสุขภาพ
 ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจลูกค้า
 ด้านความจำเป็นที่รู้สึกได้ (2) คุณภาพการบริการของงานสวัสดิการงานหอพัก งานกิจการนิสิต
 จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีโดยรวมและรายด้าน หอพักรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ ส่วนหอพักโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ระดับคุณภาพ
 การบริการของงานสวัสดิการงานหอพัก งานกิจการนิสิต จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยรวม
 และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิमित โหมดศิริ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อคุณภาพการบริการหอพัก
 นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิต
 ที่มีต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี และ (2) เพื่อเปรียบเทียบ
 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
 จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และรายได้ของครอบครัว โดยจัดเก็บข้อมูลจากนิสิต
 ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี จำนวน 276 ราย โดยใช้
 แบบสอบถามผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
 วิทยาเขตจันทบุรี อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับคุณภาพของ
 การบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี เป็นอันดับ 1 ด้านความเชื่อมั่น
 รองลงมา คือ ด้านความเชื่อถือ อันดับ 3 คือ ด้านเข้าถึงจิตใจ อันดับ 4 คือ ด้านการตอบสนอง
 ลูกค้า และอันดับสุดท้าย คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อคุณภาพ
 การบริการของนิสิตที่มีเพศ ระดับชั้นปีการศึกษา และรายได้ของครอบครัวที่มีต่างกัน พบว่า
 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี แตกต่างกัน
 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน พบว่า
 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
 ไม่แตกต่างกัน

เนตรดาว ศศิธรานวัฒน์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานหอพักนักศึกษา
 ตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
 สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานหอพักนักศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย
 ราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่าง กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมด
 สำหรับอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา ผู้จัดการหอพัก และใช้
 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพการบริหารงานหอพักนักศึกษา
 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่าง ตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ
 ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง (2) ปัญหาการบริหารงาน
 หอพักนักศึกษา ตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมมีปัญหาระดับน้อย ส่วนด้านหลักนิติธรรม
 และด้านหลักการมีส่วนร่วม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านหลักคุณธรรม
 ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่าในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
 (3) แนวทางในการบริหารงานหอพักนักศึกษา ตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ด้านหลักนิติธรรม ควรปรับปรุงกฎระเบียบให้เหมาะสม และควรมี
 การตั้งเดือนนักศึกษาเมื่อทำผิดกฎและรายงานให้ผู้ปกครองทราบเมื่อกระทำผิดซ้ำ
 ด้านหลักคุณธรรม ควรคัดเลือกบุคลากรผู้ปฏิบัติงานหอพักควรคำนึงถึงความซื่อสัตย์ ความเมตตา
 กรุณา อุดมคติ ใจเย็น ด้านหลักความโปร่งใส ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้กับ
 ทางมหาวิทยาลัยทราบทุกปี ด้านหลักความรับผิดชอบควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม
 โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการหอพัก ควรให้สวัสดิการเจ้าหน้าที่บุคลากรผู้ดูแล
 หอพัก ควรจัดให้มีบุคลากรที่ให้บริการนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับความพึงพอใจ

พนาวัน เปรมศรี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพของหอพักนักศึกษาหญิง
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และแนวทางการพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก
 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของหอพักนักศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก 4 ด้าน คือ
 ด้านสภาพแวดล้อม ด้านบุคลากรหอพัก ด้านสวัสดิการและบริการ และด้านกิจกรรมของนักศึกษา
 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหอพักที่มีต่อสภาพของหอพักนักศึกษา 4 ด้าน
 แบ่งตามระยะเวลาการเข้าพัก ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา และรายได้ของผู้ปกครอง และเพื่อศึกษา
 ความคิดเห็นของนักศึกษาหอพักที่มีต่อแนวทางการพัฒนาสภาพของหอพักนักศึกษา 4 ด้าน
 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 330 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม
 และการสนทนากลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า (1) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพของหอพัก ซึ่งเป็น
 ลักษณะที่ดีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านบุคลากรหอพัก
 และด้านกิจกรรมของนักศึกษา ส่วนด้านสวัสดิการและบริการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 (2) นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเข้าพักหอพัก ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
 แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพหอพักทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน (3) นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะ
 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหอพัก ด้านสวัสดิการและบริการ ซึ่งนักศึกษามีความคิดเห็นด้านนี้
 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยสรุปจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามได้แก่ “ควรจัดซื้อ
 คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น” “ควรปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต ไร้สายที่ใช้ในหอพักให้สามารถใช้งานได้ดี”
 “ควรมีขนมขายภายในหอพัก” และสรุปจากการสนทนากลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญ

กับการให้บริการที่หลากหลาย สร้างความสะดวกสบาย พร้อมใช้ประโยชน์ และเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

ภัชรินทร์ เมฆไชยภักดิ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีต่อความสำคัญของการเลือกอยู่หอพักมหาวิทยาลัยและหอพักเอกชนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และหอพักเอกชนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า (1) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักมหาวิทยาลัยและหอพักเอกชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านราคา ด้านกฎระเบียบและลักษณะทั่วไปของอาคาร (2) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพศหญิง มีปัจจัยความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักมากกว่าเพศชาย (3) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีรายได้ผู้ปกครองต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพัก (4) นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนและระดับชั้นปีต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ระวี พูลสุวรรณ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตามทัศนะของคณะกรรมการนักศึกษาหอพักและนักศึกษาภายในหอพัก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาการจัดการหอพักของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่พักอาศัยภายในหอพักของมหาวิทยาลัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ผลการศึกษา พบว่าหอพักมีกฎระเบียบเพื่อควบคุมนักศึกษาภายในหอพักอย่างชัดเจน ด้านการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหอพัก พบว่า การจัดเก็บค่าธรรมเนียมหอพักของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามจำนวนของนักศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของหอพัก พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมภายในหอพักมีความเพียงพอและเหมาะสมในระดับที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ด้านบุคลากรหอพัก พบว่า มีเจ้าหน้าที่หอพักพักอาศัยอยู่ประจำภายในหอพักทุกหอพัก ซึ่งเป็นการสร้างความอุ่นใจแก่นักศึกษาว่า มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญดูแลนักศึกษาหอพักอย่างใกล้ชิดและนักศึกษาสามารถติดต่อสอบถาม แจ้งปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับหอพักกับเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลา

ลัดดาวัลย์ ด้วงคำจันทร์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสำนักกิจการหอพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทาง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่พักในหอพักเขตที่ตั้งขามเรียง จำนวน 280 คน และใช้แบบสอบถามผลการศึกษา พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีคุณภาพการบริการของสำนักกิจการ

หอพักโดยรวม และเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความปลอดภัย เช่น นิสิตรู้สึกปลอดภัย ในการพักอาศัยในบริเวณหอพัก สำนักกิจการหอพักมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐาน และนิสิตเชื่อว่าสำนักกิจการหอพักจะไม่นำข้อมูลส่วนตัวของนิสิตไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น เป็นต้น ด้านความเข้าใจลูกค้า เช่น เจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นมิตรพร้อมให้บริการถ้ามีโอกาส เป็นต้น และด้านความสามารถ เช่น เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และทักษะในงานปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง นิสิตมีความพึงพอใจต่อการบริการของสำนักกิจการหอพักโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก นิสิตเพศหญิง มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีคุณภาพการบริการโดยรวม และเป็นรายด้าน 8 ด้าน คือ ด้านความสามารถการเข้าถึงได้ด้านความสุภาพ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความหน้าเชื่อถือด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจของลูกค้า และด้านความจำเป็นได้/ รู้สึกได้ มากกว่าเพศชายนิสิตที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีคุณภาพการบริการโดยรวมแตกต่างกัน นิสิตที่พักอยู่ในหอพักแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีคุณภาพการบริการ โดยรวมเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน โดยสรุปนิสิตมีความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณภาพการบริการและมีระดับความพึงพอใจต่อการบริการอยู่ในระดับมากซึ่งข้อเสนอเทศน์ เป็นประโยชน์สำหรับสำนักกิจการหอพักที่จะนำไปพัฒนาด้านดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจของนิสิต

สุกัญญา ประยูรศร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปกร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ต่อการให้บริการหอพักของสถาบัน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปกร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ต่อการให้บริการหอพักของสถาบัน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยย่อยที่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจในระดับมาก คือ เรื่องความน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ของเจ้าหน้าที่งานหอพัก การทำความสะอาดของแม่บ้าน และความใกล้ชิดของหอพักกับอาคารเรียน ส่วนปัจจัยย่อยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับน้อย คือ เรื่องห้องคอมพิวเตอร์ประจำหอ อินเทอร์เน็ต ชนิดของอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ให้ และสภาพของตู้เสื้อผ้า จากการศึกษาจำแนกตามหอพัก จำแนกตามเพศ และจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ปัจจัยย่อยที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกหอพัก ทุกเพศ และทุกระดับชั้นปี มีความพึงพอใจในระดับน้อยคือเรื่องห้องคอมพิวเตอร์ประจำหอ นอกจากนี้ มีปัญหาที่พบมากที่สุด คือ สิ่งของชำรุด

สุพัตรา ศรีอาจ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริม การใช้จักรยานสำหรับนิสิตและบุคลากรที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมการใช้จักรยานสำหรับนิสิต และบุคลากร ที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักของมหาวิทยาลัยบูรพา

บางแสน จำนวน 334 คน และบุคลากรที่พักในสถานที่ที่อยู่ในความดูแลของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 33 คน รวมทั้งหมดจำนวน 367 คน โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพที่คาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการใช้จักรยานในมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับสูง แต่สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับต่ำที่สุด แสดงว่ายังไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของกลุ่มตัวอย่าง

2. เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านบริหารจัดการจากมากไปน้อยปรากฏ ดังนี้ คือ (1) ด้านการนำ/ การปฏิบัติ (2) ด้านการควบคุม (3) ด้านการจัดองค์กร และ (4) ด้านการวางแผน ตามลำดับ และเรียงความสำคัญด้านการจัดการทรัพยากร เป็นดังนี้ คือ (1) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่ (2) ด้านการจัดการ (3) ด้านงบประมาณหรือทุน และ (4) ด้านทรัพยากรบุคคล ตามลำดับ

3. การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการใช้จักรยานสำหรับนิสิตและบุคลากรที่พักอาศัยในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย (1) ด้านการวางแผน ตั้งนโยบายกำหนดแผนงานที่ชัดเจนและกำหนดเป้าหมายตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการดำเนินงาน (2) ด้านการจัดองค์กร กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน (3) ด้านการนำ/ การปฏิบัติ จัดที่จอดรถเฉพาะยานยนต์ เข้มงวดกฎจราจร มีจักรยานให้เช่า/ ยืม (4) ด้านการควบคุมให้มีการติดตามประเมินผลในการดำเนินงานการส่งเสริมการใช้จักรยานอยู่เสมอ เข้มงวดในกฎจราจรของผู้ใช้ยานพาหนะและประเมินการตอบรับการใช้จักรยานในทุกปี (5) ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทางจักรยาน จุดเติมลม ป้ายเส้นทาง ป้ายบังคับหรือเตือนเพื่อความปลอดภัย (6) ด้านการจัดการมีการประชุมทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทำงานแบบมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน (7) ด้านงบประมาณหรือทุนจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และจัดงบประมาณสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน และ (8) ด้านทรัพยากรบุคคล กำหนดหน้าที่การทำงานบุคลากรของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน

อนุพงษ์ สุขประเสริฐ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหอพัก กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหอพักนักศึกษา กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยนำความสามารถของเทคโนโลยีทางด้านอินเทอร์เน็ต หรือระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีทางการจัดเก็บข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ มาพัฒนาเป็นระบบเครือข่ายสารสนเทศ ผลการวิจัย พบว่า การออกแบบ

และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหอพัก กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ผู้วิจัยและคณะ ได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพด้านการทำงานของระบบเฉลี่ย อยู่ในระดับดี และในด้านความถูกต้องของระบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี และในด้าน การออกแบบระบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี และในด้านความปลอดภัยของระบบ มีประสิทธิภาพเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ดังนั้น ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงสามารถใช้เป็นช่องทางในการทำงานของเจ้าหน้าที่และนักศึกษา หอพักได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 3 สรุปตัวแปรต้นจากการทบทวนวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อ-นามสกุล ผู้ทำวิจัย และชื่อเรื่องวิจัย	พ.ศ.	ตัวแปร					สถานภาพ
		เพศ	ระดับชั้นปี	คณะที่ศึกษา	รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาการเข้าพัก	หอพัก ค่าใช้จ่ายที่รับต่อเดือน	
1. ฉัฐชนัญ เสมอภพ: ความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2552	✓			✓	✓	
2. นกชนก ไหมทอง: การศึกษาคุณภาพ การบริการของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี	2554	✓	✓			✓	✓
3. นิमित โหมดศิริ: ความคิดเห็นของนิสิตต่อ คุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัย บูรพา วิทยาเขตจันทบุรี	2554	✓	✓	✓	✓		
4. บรรจง สุยะ: การจัดการหอพักและปัญหา การใช้บริการของนักศึกษาในจังหวัด ปทุมธานี	2554	✓	✓		✓		✓

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อ-นามสกุล ผู้ทำวิจัย และชื่อเรื่องวิจัย	พ.ศ.	ตัวแปร					
		เพศ	ระดับชั้นปี	คณะที่ศึกษา	รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาการเข้าพัก	หอพัก ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน	สถานภาพ
5. พนาวัน เปรมศรี: การศึกษาสภาพ ของหอพักนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม และแนวทางพัฒนา ตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก	2554				✓ ✓	✓	
6. ภัชรินทร์ เมฆ ไชยภักดิ์: ปัจจัยที่มี ความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพัก มหาวิทยาลัยและหอพักเอกชนของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2549	✓			✓	✓	
7. ลัดดาวัลย์ ศิวคำจันทร์: แนวทาง การพัฒนาคุณภาพการบริการของสำนัก กิจการหอพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2550	✓	✓			✓	✓
8. สุกัญญา ประยูรสร: ความพึงพอใจ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ ต่อการให้บริการ หอพักของสถาบัน	2550	✓	✓			✓	

จากตารางทบทวนตัวแปรต้น พบว่า เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัว ระยะเวลาการเข้าพัก หอพัก ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน สถานภาพ มีผลแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐาน โดยเลือกจากตัวแปรต้นที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากการทบทวนวรรณกรรม คือ เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัว หอพัก ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นิสิตที่กำลังศึกษาและพักอาศัยหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนทั้งสิ้น 7,000 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามหอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนนิสิตที่พักอาศัยอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

ลำดับ	หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่	ประชากร (คน)
1	หอ 14	570
2	หอ 15	688
3	หอ 50 ปี เทา-ทอง	1,446
4	หอเทา-ทอง 2	1,450
5	หอเทา-ทอง 3	1,450
6	หอเทา-ทอง 4	1,396
	รวม	7,000

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่กำลังศึกษาและพักอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนทั้งสิ้น 7,000 คน โดยหาขนาดตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973) ที่ความคลาดเคลื่อน 5% ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ คือ

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N\epsilon^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้มีค่าเท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{7,000}{1+7,000(0.05)^2} \\ n &= 379 \end{aligned}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified sampling)

โดยดำเนินการ ดังนี้

1. แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มตามหอพัก
2. คำนวณหาสัดส่วน ขนาดตัวอย่างในแต่ละหอพัก
3. ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยผู้วิจัยจะสุ่มเก็บแบบสอบถามตามหอพัก ตามจำนวน

ที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	หอ 14	570	30
2	หอ 15	688	37
3	หอ 50 ปี เทา-ทอง	1,446	78
4	หอเทา-ทอง 2	1,450	79
5	หอเทา-ทอง 3	1,450	79
6	หอเทา-ทอง 4	1,396	76
	รวม	7,000	379

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมา โดยการศึกษาจากทฤษฎี เอกสารสิ่งพิมพ์ เอกสารทางวิชาการ แนวคิดต่าง ๆ ตลอดจนผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามชนิดปลายปิดแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย

1. เพศ แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง
2. ระดับชั้นปี แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4
3. คณะที่ศึกษา แบ่งเป็น 21 คณะ ดังนี้ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, คณะวิทยาการสารสนเทศ, คณะพยาบาลศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์, คณะสาธารณสุขศาสตร์, คณะโลจิสติกส์, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, คณะดนตรีและการแสดง, คณะศึกษาศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร, คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, และวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
4. รายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 6 ช่วง คือ มากกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท, 30,001-35,000 บาท, 35,001-40,000 บาท และ 40,001 บาทขึ้นไป
5. หอพักที่นิสิตอาศัยอยู่ แบ่งเป็น 6 หอพัก คือ หอ 14, หอ 15, หอ 50 ปี เทา-ทอง, หอเทา-ทอง 2, หอเทา-ทอง 3 และหอเทา-ทอง 4

6. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน 6 ระดับ คือ น้อยกว่า 5,000 บาท, 5,000-7,000 บาท, 7,001-9,000 บาท, 9,001-11,000 บาท, 11,001-13,000 บาท, 13,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำนวน 5 ด้าน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยแบ่งมาตราวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง เห็นด้วย

3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ Best (1981) มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ดี

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ควรปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ต้องปรับปรุง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามคำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพัก 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานหอพักด้านกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสวัสดิการ ด้านสุขอนามัย ด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านกิจกรรมภายในหอพัก

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการบริหารจัดการหอพัก จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ความสอดคล้องของข้อความถามกับบริบทของมหาวิทยาลัย ตลอดจนความถูกต้องของภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ ตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 นางสาวดา อาศัยสุข ตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานบริการนิสิต

3.3 นางสาวเสาวนีย์ คำละอ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่ไม่ได้พักอาศัยหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) ตามวิธี Cronbach's alpha พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.876

5. แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินคุณภาพเครื่องมือแล้ว จึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากหนังสือ ตำรา บทความ ผลงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework) ครั้งนี้ และใช้อ้างอิง (Reference) ในการเขียนรายงานผลการวิจัย (Research report)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) บรรยายลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวิเคราะห์ผลว่าความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ในแต่ละด้าน อยู่ในระดับใด

2.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน (Testing statistics) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' method และ LSD โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพัก มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามหอพัก ซึ่งมีทั้งหมดด้วยกัน 6 หอพัก โดยหอพักชาย รวมทั้งหมด 2 หอพัก และหอพักหญิง รวมทั้งหมด 4 หอพัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและศึกษา ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนก ตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ต่อเดือน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	110	29.2
หญิง	269	70.98
2. ระดับชั้นปี		
ปีที่ 1	144	37.99
ปีที่ 2	123	32.45
ปีที่ 3	62	16.36
ปีที่ 4	47	12.40

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
3. คณะที่ศึกษา		
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว	16	4.22
คณะวิทยาการสารสนเทศ	13	3.69
คณะพยาบาลศาสตร์	37	9.76
คณะวิศวกรรมศาสตร์	14	3.69
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	12	3.17
คณะสาธารณสุขศาสตร์	20	5.28
คณะโลจิสติกส์	17	4.49
คณะวิทยาศาสตร์	15	3.96
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	18	4.75
คณะดนตรีและการแสดง	12	3.17
คณะศึกษาศาสตร์	13	3.43
คณะเภสัชศาสตร์	28	7.39
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	21	5.54
คณะสหเวชศาสตร์	23	6.07
คณะกรรมการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	15	3.96
คณะศิลปกรรมศาสตร์	18	4.75
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	29	7.65
คณะแพทยศาสตร์	48	12.66
วิทยาลัยนานาชาติ	5	1.32
โครงการจัดตั้งพณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ	4	1.06

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
4. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	11	2.90
20,001-25,000 บาท	12	3.17
25,001-30,000 บาท	19	5.01
30,001-35,000 บาท	44	11.61
35,001-40,000 บาท	145	38.26
มากกว่า 40,001 บาท	148	39.05
5. หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่		
หอพัก 14	30	7.92
หอพัก 15	39	10.29
หอ 50 ปี เทา-ทอง	78	20.58
หอเทา-ทอง 2	78	20.58
หอเทา-ทอง 3	79	20.84
หอเทา-ทอง 4	75	19.79
6. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	179	47.23
5,001-7,000 บาท	99	26.12
7,001-9,001 บาท	38	10.03
9,001-11,000 บาท	32	8.44
11,001-13,000 บาท	17	4.49
มากกว่า 13,001 บาท	14	3.69
รวม	379	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีเพศหญิงมากกว่า คือ ร้อยละ 70.98 และเพศชาย 29.02 ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวนร้อยละ 37.99 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 32.45 ต่อมาชั้นปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 16.36, 12.40 และ 0.79 ตามลำดับ คณะที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามอันดับมากที่สุด คือ คณะแพทยศาสตร์ จำนวนร้อยละ 12.66 รองลงมา คือ

คณะพยาบาลศาสตร์ 9.76 ถัดมา คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวนร้อยละ 7.65, 7.39 และ 6.07 ตามลำดับ ตัวแปรถัดมา คือ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุด คือ มากกว่า 40,001 จำนวนต่อมา คือ ร้อยละ 39.05 ต่อมา คือ 35,001-40,000 จำนวน ร้อยละ 38.26, 11.61 และ 5.01 ตามลำดับ ตัวแปรถัดมาคือ หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่โดยมากที่สุด คือ หอเทา-ทอง 3 จำนวนร้อยละ 20.84 ต่อมา คือ หอ 50 ปี เทา-ทองและหอเทา-ทอง 2 จำนวนร้อยละ 20.58 ต่อมา คือ หอเทา-ทอง 4 จำนวนร้อยละ 19.79, 10.29 และ 7.92 ตามลำดับ และตัวแปรถัดมา คือ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน มากที่สุด คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวนร้อยละ 47.23 รองลงมา คือ 5,001-7,000 บาท จำนวนร้อยละ 26.12 ถัดมา คือ 7,001-9,001 บาท จำนวนร้อยละ 10.03, 8.44 และ 4.49 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิต

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
ด้านการบริหารงานด้านกายภาพ

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. มีการจัดห้อง ให้บริการอย่างเป็น สัดส่วน เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องอ่านหนังสือ ห้องน้ำ ฯลฯ	79 (20.84)	227 (59.89)	65 (17.15)	4 (1.06)	4 (1.06)	3.98	0.72	ดี	1
2. มีป้ายข้อความ บอกจุดให้บริการ ภายในหอพัก อย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย	68 (17.94)	173 (45.65)	127 (33.51)	9 (2.37)	2 (0.53)	3.78	0.78	ดี	5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
3. มีวัสดุอุปกรณ์ ภายในห้องพัก เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เพียงพอ ต่อความต้องการ ของนิสิต	89 (23.48)	193 (50.92)	87 (22.96)	8 (2.11)	2 (0.53)	3.95	0.77	ดี	2
4. ห้องพักนิสิต มีแสงสว่างเพียงพอ ต่อการใช้งาน	82 (21.64)	187 (49.34)	102 (26.91)	6 (1.58)	2 (0.53)	3.90	0.77	ดี	3
5. ระบบอินเทอร์เน็ต ภายในหอพัก มีความเร็วสูง	75 (19.79)	194 (51.19)	90 (23.75)	15 (3.96)	5 (1.32)	3.84	0.83	ดี	4
6. มีห้องนันทนาการ เพียงพอกับจำนวน ของนิสิต	40 (10.55)	161 (42.48)	146 (38.52)	24 (6.33)	8 2.11	3.53	0.85	ดี	6
รวม						3.83	0.79	ดี	

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ด้านกายภาพ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.79$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 มีการจัดห้องให้บริการอย่างเป็นสัดส่วน เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องอ่านหนังสือ ห้องน้ำ ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.72$) ถัดมา คือ ข้อ 3 มีวัสดุอุปกรณ์ภายในห้องพัก เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เพียงพอต่อความต้องการของนิสิตมี ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.77$) ถัดมา คือ ข้อ 4 ห้องพักนิสิตมีแสงสว่างเพียงพอต่อการใช้ ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
ด้านสภาพแวดล้อม

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. บริเวณโดยรอบ ของอาคารหอพัก มีทัศนียภาพสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย	31 (8.18)	230 (60.69)	108 (28.50)	9 (2.37)	1 (0.26)	3.74	0.65	ดี	5
2. บริเวณโดยรอบ ของอาคารหอพัก มีความสะอาด	112 (29.55)	181 (47.76)	78 (20.58)	8 (2.11)	-	4.05	0.77	ดี	1
3. บริเวณหอพัก มีความสงบ ไม่มี เสียงรบกวน	56 (14.78)	216 (56.99)	100 (26.39)	5 (1.32)	2 (0.53)	3.84	0.70	ดี	3
4. บริเวณภายนอก อาคารมีที่นั่งสำหรับ พักผ่อนเพียงพอ	78 (20.58)	182 (48.02)	106 (27.97)	10 (2.64)	3 (0.79)	3.85	0.80	ดี	2
5. ร้านค้าสวัสดิการ มีสินค้าตรงตาม ความต้องการ ของนิสิต	82 (21.64)	173 (45.65)	103 (27.18)	17 (4.49)	4 (1.06)	3.82	0.86	ดี	4
6. มีตู้กดเงินเพียงพอ ต่อความต้องการ ของนิสิต	37 (9.76)	162 (42.74)	146 (38.52)	25 (6.60)	9 (2.37)	3.51	0.85	ดี	6
			รวม			3.74	0.65	ดี	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.65$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 บริเวณโดยรอบของอาคารหอพักมีความสะอาด ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.77$) ถัดมา คือ ข้อ 4 บริเวณภายนอกอาคารมีที่นั่งสำหรับพักผ่อนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.80$) ถัดมา คือ

ข้อ 3 บริเวณหอพักมีความสงบ ไม่มีเสียงรบกวน ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านสวัสดิการ
ด้านสุขอนามัย

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. จัดให้มีน้ำดื่มที่ สะอาดภายในหอพัก	31 (8.18)	230 (60.69)	104 (27.44)	14 (3.69)	-	3.73	0.66	ดี	5
2. จัดให้มีวิทยากร มาให้ความรู้เกี่ยวกับ สุขภาพร่างกาย อย่างสม่ำเสมอ	115 (30.34)	145 (38.26)	103 (27.18)	11 (2.90)	5 (1.32)	3.93	0.90	ดี	3
3. อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ ในการให้บริการ มีความสะอาด และปลอดภัย เช่น ความสะอาดของ เครื่องทำน้ำร้อน-เย็น	53 (13.98)	212 (55.94)	105 (27.70)	6 (1.58)	3 (0.79)	3.81	0.72	ดี	4
4. มีการดูแลรักษา ความสะอาดของ หอพักทั้งบริเวณ ภายในและโดยรอบ อาคาร	81 (21.37)	202 (53.30)	88 (23.22)	7 (1.85)	1 (0.26)	3.94	0.74	ดี	2
5. มีระบบระบาย อากาศภายในหอพัก ที่ถูกต้องลักษณะ	103 (27.18)	178 (46.97)	91 (24.01)	5 (1.32)	2 (0.53)	3.99	0.78	ดี	1
6. มีระบบระบายน้ำ ภายในหอพักที่ถูกต้อง ลักษณะ	49 (12.93)	167 (44.06)	138 (36.41)	23 (6.07)	2 (0.53)	3.63	0.80	ดี	6
			รวม			3.84	0.77	ดี	

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.65$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5 มีระบบระบายอากาศภายในหอพักที่ถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.78$) ถัดมา คือ ข้อ 4 มีการดูแลรักษาความสะอาดของหอพักทั้งบริเวณภายในและโดยรอบอาคาร ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.74$) ถัดมา คือ ข้อ 2 จัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.90$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านรักษาความปลอดภัย

การบริหารจัดการหอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
1. มีการซ่อมหม้อไฟเป็นประจำทุกปี	37 (9.76)	230 (60.69)	106 (27.97)	5 (1.32)	1 (0.26)	3.78	0.64	ดี	6
การศึกษาภายในอาคารหอพักอย่างเข้มงวด									
2. มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพักที่มีประสิทธิภาพ	130 (34.30)	145 (38.26)	98 (25.86)	5 (1.32)	1 (0.26)	4.05	0.82	ดี	1
3. มีการตรวจเช็คอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในอาคารหอพักให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเสมอ	49 (12.93)	217 (57.26)	108 (28.50)	3 (0.79)	2 (0.53)	3.81	0.68	ดี	4
4. มีอุปกรณ์ดับเพลิงเพียงพอในหากมีเหตุฉุกเฉิน	58 (15.30)	198 (52.24)	115 (30.34)	7 (1.85)	1 (0.26)	3.80	0.72	ดี	5

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
5. จัดให้มีบันได หนีไฟและทางออก ฉุกเฉินที่สามารถ ใช้งานได้จริง	73 (19.26)	188 (49.60)	106 (27.97)	12 (3.17)	-	3.85	0.76	ดี	3
6. จัดให้มีพนักงาน รักษาความปลอดภัย ตรวจสอบ ความปลอดภัย ทุกอาคาร	99 (26.12)	159 (41.95)	108 (28.50)	10 (2.64)	3 (0.79)	3.90	0.85	ดี	2
7. มีการตรวจตรา บุคคลภายนอกที่มา พบนิสิตภายใน หอพักอย่างเข้มงวด	34 (8.97)	191 (50.40)	139 (36.68)	12 (3.17)	3 (0.79)	3.64	0.72	ดี	7
		รวม				3.83	0.74	ดี	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ด้านสวัสดิการด้านการรักษาความปลอดภัย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.74$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพักที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.82$) ถัดมา คือ ข้อ 6 จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยตรวจสอบความปลอดภัยทุกอาคาร ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.85$) ถัดมา คือ ข้อ 5 จัดให้มีบันไดหนีไฟและทางออกฉุกเฉินที่สามารถใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น ด้านกิจกรรม
ในหอพัก

การบริหารจัดการ หอพัก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. การจัดปฐมนิเทศ ให้กับนิสิตที่เข้าพัก มีระยะเวลาในการจัด กิจกรรมที่เหมาะสม	33 (8.71)	227 (59.89)	111 (29.29)	7 (1.85)	1 (0.26)	3.75	0.65	ดี	4
2. มีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความสามัคคี ภายในหอพัก อย่างสม่ำเสมอ	120 (31.66)	166 (43.80)	87 (22.96)	6 (1.58)	-	4.06	0.78	ดี	1
3. การจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ภายในหอพัก มีความหลากหลาย	57 (15.04)	205 (54.09)	107 (28.23)	8 (2.11)	2 (0.53)	3.81	0.73	ดี	2
4. จัดให้มีกิจกรรม เสริมสร้างมนุษย สัมพันธ์ระหว่างนิสิต กับบุคลากรต่าง ๆ ภายในหอพัก เป็นประจำ	78 (20.58)	16 (43.01)	111 (29.29)	22 (5.80)	5 (1.32)	3.76	0.89	ดี	3
5. มีการส่งเสริมให้ นิสิตเข้าร่วมกิจกรรม ของหอพัก อย่างสม่ำเสมอ	56 (14.78)	174 (45.91)	136 (35.88)	13 (3.43)	-	3.72	0.75	ดี	5
						รวม	3.82	0.76	ดี

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.76$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีภายในหอพักอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.78$)

ถัดมา ข้อ 3 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพักมีความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.73$) ถัดมา คือ ข้อ 4 จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับบุคลากร ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.89$) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ภาพรวมในด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
1. การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ	3.83	0.46	ดี	2
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.80	0.50	ดี	4
3. ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย	3.84	0.47	ดี	1
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	3.83	0.45	ดี	2
5. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	3.82	0.50	ดี	3
ภาพรวม	3.83	0.48	ดี	

จากตารางที่ 12 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ภาพรวมในด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.47$) รองลงมา คือ การบริหารงานหอพักด้านกายภาพและด้านการรักษาความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.46$) ถัดมา คือ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.50$) และค่าน้อยที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.50$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	111	3.87	0.42	1.45	0.15
หญิง	268	3.81	0.37		

จากตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig. มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

ชั้นปี	\bar{X}	SD
1	3.89	0.34
2	3.82	0.36
3	3.76	0.44
4	3.74	0.49
5	3.54	0.63
รวม	3.82	0.39

จากตารางที่ 14 พบว่า นิสิตระดับชั้นปีที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระดับชั้นปีที่ 1 ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ นิสิตระดับชั้นปีที่ 2 และนิสิตระดับชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.44	4	0.36	2.42	0.04*
ภายในกลุ่ม	55.43	374	0.15		
รวม	56.87	378			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับชั้นปี กับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

ชั้นปี	\bar{X}	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
		3.89	3.82	3.76	3.74	3.54
ปีที่ 1	3.89	-	0.07	0.13*	0.14*	0.35
ปีที่ 2	3.82		-	0.06	0.08	0.28
ปีที่ 3	3.76			-	0.01	0.22
ปีที่ 4	3.74				-	0.21
ปีที่ 5	3.54					-

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 16 นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

กับนิสิตที่มีระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 3 นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการ
หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	\bar{X}	SD
1. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	3.77	0.38
2. คณะวิทยาการสารสนเทศ	3.80	0.29
3. คณะพยาบาลศาสตร์	3.86	0.35
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.75	0.34
5. คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	3.84	0.36
6. คณะสาธารณสุขศาสตร์	3.83	0.38
7. คณะโลจิสติกส์	3.81	0.48
8. คณะวิทยาศาสตร์	3.67	0.47
9. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.63	0.68
10. คณะดนตรีและการแสดง	3.82	0.29
11. คณะศึกษาศาสตร์	3.62	0.46
12. คณะเกษตรศาสตร์	3.76	0.38
13. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	3.87	0.30
14. คณะสหเวชศาสตร์	3.83	0.41
15. คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	3.83	0.36
16. คณะศิลปกรรมศาสตร์	3.90	0.35
17. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.83	0.37
18. คณะแพทยศาสตร์	3.95	0.28
19. วิทยาลัยนานาชาติ	4.06	0.26
20. โครงการจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบริหารธุรกิจ	4.17	0.39
รวม	3.82	0.39

จากตารางที่ 17 พบว่า คณะที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงการจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบริหารธุรกิจ ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ วิทยาลัยนานาชาติ และคณะแพทยศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.55	19	0.19	1.26	0.21
ภายในกลุ่ม	53.32	359	0.15		
รวม	56.87	378			

จากตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า ค่า Sig. มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	\bar{X}	SD
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	3.88	0.40
20,001-25,000 บาท	3.94	0.24
25,001-30,000 บาท	3.75	0.33
30,001-35,000 บาท	3.82	0.37
35,001-40,000 บาท	3.84	0.38
มากกว่า 40,001 บาท	3.81	0.41
รวม	3.82	0.39

จากตารางที่ 19 พบว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 20,001-25,000 บาท ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และ 35,001-40,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.35	5	0.07	0.46	0.81
ภายในกลุ่ม	56.52	373	0.15		
รวม	56.87	378			

จากตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการ
หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก

หอพัก	\bar{X}	SD
หอพัก 14	3.40	0.45
หอพัก 15	3.27	0.29
หอพัก 50 ปี เทา-ทอง	4.05	0.23
หอพักเทา-ทอง 2	3.95	0.27
หอพักเทา-ทอง 3	3.99	0.29
หอพักเทา-ทอง 4	3.75	0.30
รวม	3.82	0.39

จากตารางที่ 21 พบว่า หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอพัก 50 ปี เทา-ทอง
ค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ หอพักเทา-ทอง 3 และหอพักเทา-ทอง 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	25.25	5	5.05	59.58	0.01**
ภายในกลุ่ม	31.62	373	0.09		
รวม	56.87	378			

**p \leq 0.01

จากตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพัก
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพักที่อาศัยอยู่ พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญ
ทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 5 ดังกล่าวไว้และสรุปได้ว่า นิสิต

ที่พัคอาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี
แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหอพักที่นิสิตพัคอาศัย กับการบริหารจัดการ
หอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามหอพัก

หอพัก	\bar{X}	หอพัก 14	หอพัก 15	หอพัก 50 ปี เทา-ทอง	หอพัก เทา-ทอง 2	หอพัก เทา-ทอง 3	หอพัก เทา-ทอง 4
		3.40	3.27	4.05	3.95	3.99	3.75
หอพัก 14	3.40	-	0.13	-0.65*	-0.55*	-0.59*	-0.35*
หอพัก 15	3.27		-	-0.78*	-0.68*	-0.72*	-0.48*
หอพัก 50 ปี เทา-ทอง	4.05			-	0.11	0.06	0.30*
หอพักเทา-ทอง 2	3.95				-	-0.04	0.19*
หอพักเทา-ทอง 3	3.99					-	0.24*
หอพักเทา-ทอง 4	3.75						-

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 23 นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก
ภายในมหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสรุปได้ ดังนี้

นิสิตที่อาศัยหอพัก 14 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัย
บูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง หอพักเทา-ทอง 2 หอพักเทา-ทอง 3
และหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพัก 15 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง หอพักเทา-ทอง 2
หอพักเทา-ทอง 3 และหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 3 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน
มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

สมมติฐานข้อที่ 6 นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.13	5	1.03	7.39	0.00**
ภายในกลุ่ม	51.74	373	0.14		
รวม	56.87	378			

** $p \leq 0.01$

จากตารางที่ 24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 6 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของหอพักที่นิสิตพักอาศัย กับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า	5,001-	7,001-	9,001-	11,001-	มากกว่า
		5,000 บาท	7,000 บาท	9,000 บาท	11,000 บาท	13,000 บาท	13,001 บาท
		3.94	3.78	3.67	3.64	3.63	3.81
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.94	-	0.16*	0.26*	0.29*	0.30	0.13
5,001-7,000 บาท	3.78		-	0.11	0.13	0.14	-0.03
7,001-9,000 บาท	3.67			-	0.03	0.04	-0.14
9,001-11,000 บาท	3.64				-	0.01	-0.16
11,001-13,000 บาท	3.63					-	-0.17
มากกว่า 13,001 บาท	3.81						-

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 25 นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสรุปได้ ดังนี้

นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่มีค่าใช้จ่าย 5,001-7,000 บาท 7,001-9,000 บาท และ 9,001-11,000 บาท

ตารางที่ 26 สรุปสมมติฐาน

ลำดับ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2	นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
3	นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับ	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
4	นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5	นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
6	นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 26 สรุปการสมมติฐาน พบว่า นิสิตที่มีระดับชั้นปี อาศัยหอพัก และมีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน นิสิตที่มีเพศ คณะที่ศึกษา และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่อาศัยหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 379 คน โดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น และการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามหอพัก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนด้วยกัน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) สรุปผลการวิจัยทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) และ LSD

สรุปผลวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีเพศหญิงมากกว่า คือ ร้อยละ 70.98 และเพศชาย 29.02 ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวนร้อยละ 37.99 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 32.45 ต่อมาชั้นปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 16.36, 12.40 และ 0.79 ตามลำดับ คณะที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามอันดับมากที่สุด คือ คณะแพทยศาสตร์ จำนวนร้อยละ 12.66 รองลงมา คือ คณะพยาบาลศาสตร์ 9.76 ถัดมา คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวนร้อยละ 7.65, 7.39 และ 6.07 ตามลำดับ ตัวแปรถัดมา คือ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุด คือ มากกว่า 40,001 จำนวนต่อมา คือ ร้อยละ 39.05 ต่อมา คือ 35,001- 40,000 จำนวนร้อยละ 38.26, 11.61 และ 5.01 ตามลำดับ ตัวแปรถัดมาหอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่ โดยมากที่สุด คือ หอเทา-ทอง 3 จำนวนร้อยละ 20.84 ต่อมา คือ หอ 50 ปี เทา-ทองและหอเทา-ทอง 2 จำนวนร้อยละ 20.58 ต่อมา คือ หอเทา-ทอง 4 จำนวนร้อยละ 19.79, 10.29 และ 7.92 ตามลำดับ และตัวแปรถัดมา คือ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน มากที่สุด คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวนร้อยละ 47.23 รองลงมา คือ 5,001-7,000 บาท จำนวนร้อยละ 26.12 ถัดมา คือ 7,001-9,001 บาท จำนวนร้อยละ 10.03, 8.44 และ 4.49 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ จำนวน ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี พบว่า ผลการวิจัยในแต่ละด้านได้ ดังนี้ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ภาพรวม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี รองลงมา คือ การบริหารงานหอพักด้านกายภาพและด้านการรักษาความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ตามลำดับ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านการบริหารงานด้านกายภาพอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 มีการจัดห้องให้บริการอย่างเป็นสัดส่วน เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องอ่านหนังสือ ห้องน้ำ ฯลฯ ถัดมา คือ ข้อ 3 มีวัสดุอุปกรณ์ภายในห้องพัก เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต ถัดมา คือ ข้อ 4 ห้องพักนิสิตมีแสงสว่างเพียงพอต่อการใช้งาน ตามลำดับ

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 บริเวณโดยรอบของอาคารหอพักมีความสะอาด ถัดมา คือ ข้อ 4 บริเวณภายนอกอาคารมีที่นั่งสำหรับพักผ่อนเพียงพอ ถัดมา 3 บริเวณหอพักมีความสงบ ไม่มีเสียงรบกวนตามลำดับ

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 บริเวณโดยรอบของอาคารหอพักมีความสะอาด ถัดมา คือ ข้อ 4 บริเวณภายนอกอาคารมีที่นั่งสำหรับพักผ่อนเพียงพอ ถัดมา ข้อ 3 บริเวณหอพักมีความสงบ ไม่มีเสียงรบกวน ตามลำดับ

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านรักษาความปลอดภัย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพักที่มีประสิทธิภาพมีระดับสูงสุด ถัดมา คือ 6 จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยตรวจสอบความปลอดภัยทุกอาคาร ถัดมา คือ 5 จัดให้มีบันไดหนีไฟและทางออกฉุกเฉินที่สามารถใช้งานได้จริง ตามลำดับ

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นด้านกิจกรรมในหอพัก อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 2 มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีภายในหอพักอย่างสม่ำเสมอ ถัดมา ข้อ 3 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพักมีความหลากหลาย ถัดมา คือ ข้อ 4 จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับบุคลากร ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ ของครอบครัวต่อเดือน หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig. มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่มีระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 3 นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า ค่า Sig. มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. มากกว่า ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 5 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่พักอาศัยหอพัก ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

โดยนิสิตที่อาศัยหอพัก 14 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง หอพักเทา-ทอง 2 หอพักเทา-ทอง 3 และหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพัก 15 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง หอพักเทา-ทอง 2 หอพักเทา-ทอง 3 และหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพัก 50 ปี เทา-ทอง มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

นิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 3 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่อาศัยหอพักเทา-ทอง 4

สมมติฐานข้อที่ 6 นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. น้อยกว่าค่านัยสำคัญ ทางสถิติที่ได้กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 6 ดังกล่าวไว้ และสรุปได้ว่า นิสิตที่มี ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน

โดยนิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการบริหาร จัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาชลบุรีแตกต่างกัน กับนิสิตที่มีค่าใช้จ่าย 5,001-7,000 บาท 7,001-9,000 บาท และ 9,001-11,000 บาท

อภิปรายผล

จากการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับนิमित โหมดศิริ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 276 คน พบว่า ในภาพรวมคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับดี ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ภาพรวมในด้านความคิดเห็นของนิสิตอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกับผลการวิจัยเล่มนี้ เนื่องจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามีความคิดเห็นในเชิงบวกมากกว่าความคิดเห็นเชิงลบต่อการบริหารจัดการหอพักภายในซึ่งกองกิจการนิสิตเป็นผู้กำกับและดูแลและทำเลที่ตั้งของกองกำกับกิจการนิสิตที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับหอพักต่าง ๆ จึงทำให้กองกำกับกิจการนิสิตสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทันทั่วทั้ง ซึ่งภาพรวมในการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี และภาพรวมในด้านกายภาพสภาพแวดล้อม อยู่ในอันดับ 3 และ 4 ตามลำดับ ดังที่สุกัญญา ประยูรสร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ต่อการให้บริการหอพักของสถาบัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 363 คน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับดี ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเล่มนี้คือ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับดี คือ เรื่องความน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ของเจ้าหน้าที่งานหอพัก การทำความสะอาดของแม่บ้าน และความใกล้ชิดของหอพักกับอาคารเรียนและขัดแย้งกับสุพัตรา ศรีอาจ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการใช้จักรยานสำหรับนิสิตและบุคลากรที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาและบุคลากรที่พักในสถานที่ที่อยู่ในความดูแลของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 367 คน พบว่า สภาพที่คาดหวังของกลุ่มตัวอย่างในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการใช้จักรยานในมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับสูง แต่สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับต่ำที่สุด ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า มีความขัดแย้งกับผลการวิจัยเล่มนี้คือ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี มีความขัดแย้งกันกับที่ว่า สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับต่ำที่สุด แสดงว่ายังไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของกลุ่ม ตัวอย่าง เนื่องจากบริเวณหอพักกับอาคารต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยบูรพามีระยะทางไม่ไกลกันมากนัก การเดินเท้าหรือการโดยสารรถสาธารณะจึงเป็นสะดวกมากกว่าการใช้จักรยาน

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน

มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับดี

ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัยมีระดับความคิดเห็นดี ซึ่งสอดคล้องกับประวัติ พูลสุวรรณ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตามทัศนะของคณะกรรมการนักศึกษาหอพักและนักศึกษาภายในหอพัก กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการนักศึกษาหอพักและนักศึกษาภายในหอพัก พบว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อยู่ในระดับดี ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยในเล่มนี้ คือ ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัยมีระดับความคิดเห็นมาก เนื่องจากการบริหารจัดการหอพักของมหาวิทยาลัยบูรพาและมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีคณะกรรมการและหน่วยงานที่ดูแลหอพัก หอพักมีกฎระเบียบเพื่อควบคุมนักศึกษาภายในหอพักอย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับสุขภาพ สุขอนามัย ของนิสิต/ นักศึกษา เนื่องจากสภาพแวดล้อม บริบทของสังคมอาจก่อให้เกิด ความเสี่ยงที่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม และสอดคล้องกับสุกัญญา ประยูรศรี (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ ต่อการให้บริการหอพักของสถาบัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่พักอาศัย ภายในหอพักมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ซึ่งผลการวิจัยด้านสุขอนามัย อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยในเล่มนี้ คือ ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัยมีระดับความคิดเห็นดี เนื่องจากทางหอพักของมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ มีระบบการดูแลรักษาความสะอาดที่ดี มีแม่บ้านคอยดูแล ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ซึ่งมีการออก กฎระเบียบ ข้อบังคับ การรักษาในเรื่องการรักษาความสะอาดโดยให้นิสิตหรือแม่บ้านช่วยกันดูแล ความเรียบร้อยของอาคารหอพัก

ด้านการบริหารงานหอพักด้านกายภาพ ซึ่งสอดคล้องกับภัชรินทร์ เมฆไชยภักดิ์ (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีต่อความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักมหาวิทยาลัยและหอพักเอกชน ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักนิสิต พบว่า ปัจจัยที่มีต่อ ความสำคัญของการเลือกอยู่หอพักมหาวิทยาลัยและหอพักเอกชนของนิสิต ด้านกายภาพมีระดับ สูงสุด ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยเล่มนี้ คือ ด้านกายภาพของ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี อยู่ในระดับดี เนื่องจกมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี หอพัก มีกฎระเบียบที่เข้มงวด ในการกำหนดอุปกรณ์สิ่งของ ห้องนันทนาการต่าง ๆ อย่างเป็นสัดส่วน เพื่อให้ตรงตามความต้องการของนิสิต เช่นเดียวกัน กับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ด้านการรักษาความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับลัดดาวัลย์ ศิวคำจันทร์ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสำนักกิจการหอพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 280 คน พบว่า ในแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยเล่มนี้ เนื่องจากนิสิตมีความคิดเห็นต่อการรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับดี เพราะมหาวิทยาลัย หอพัก มีแนวทางในการป้องกันอุบัติเหตุ การซ่อมหนีไฟประจำปี มีถังดับเพลิง บันไดหนีไฟที่สามารถใช้งานได้จริง เช่นเดียวกันหอพักภายในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ด้านกิจกรรมภายในหอพัก ซึ่งไปในทิศทางเดียวกันกับพนาวัน เปรมศรี (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพของหอพักนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และแนวทางการพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตหญิงที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 330 คน พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีกิจกรรมของนักศึกษาที่ค่อนข้างมากและมิได้มีการจัดกิจกรรมภายในหอพักอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งไปในทิศทางเดียวกับมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีกิจกรรมของนิสิตที่มาก และมีกิจกรรมภายในหอพักไม่สม่ำเสมอเช่นกัน

ด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับพนาวัน เปรมศรี (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพของหอพักนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และแนวทางการพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตหญิงที่พักอาศัยหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 330 คน พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิงด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยเล่มนี้ เนื่องจากทำเลที่ตั้งของหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาและมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ มีการปลูกไม้ดอก มีที่นั่งสำหรับพักผ่อน รวมถึง หอพัก อาคารเรียน หรืออาคารต่าง ๆ มีบริเวณใกล้เคียงกัน ทำให้การเดินทางภายในมหาวิทยาลัยสะดวก รวมถึงไม่มีเสียงรบกวนจากสถานที่ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความรำคาญหรือส่งผลกระทบต่อที่พักผ่อนและการเรียน เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐานระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน หอพัก และค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน จากการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ

การบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากทางหอพัก มีการบริหารจัดการต่อนิสิตที่มีเพศต่างกัน ด้วยความคล้ายคลึง ใช้มาตรฐานเดียวกันในการบริหารจัดการหอพัก ไม่จำแนกเพศ ให้ความเท่าเทียมกัน ทั้งนิสิตที่มีเพศชายหรือนิสิตที่มีเพศหญิง สอดคล้องกับบทชนก ไหมทอง (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 240 คน

สมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน จากการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน เนื่องจาก ทางหอพักให้ความสำคัญกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มากที่สุด เพราะนิสิตมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่จากบ้าน มาอาศัยหอพัก จึงทำให้ต้องมีการปรับตัวและการทำข้อตกลงร่วมกัน หอพักจึงให้ความสนใจกับ นิสิตชั้นปีที่ 1 มากกว่าชั้นปีที่อื่น ๆ สอดคล้องกับบทชนก ไหมทอง (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 240 คน และงานวิจัยของนิมิต โหมดศิริ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 276 คน

สมมติฐานข้อที่ 3 นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพัก ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ทางหอพักทุกหอพักให้ความสำคัญกับนิสิตเท่าเทียมกันทุกคณะ จึงทำให้นิสิตที่มีคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิมิต โหมดศิริ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิต ต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 276 คน

สมมติฐานข้อที่ 4 นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มี รายได้ของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากรายได้ของครอบครัวไม่สามารถเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพาได้และทางหอพัก มีการบริหารจัดการต่อนิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกันอย่างเท่าเทียม ไม่มีการแบ่งแยก โดยขัดแย้งกับนิมิต โหมดศิริ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อคุณภาพการบริการ

หอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 276 คน และพนาวัน เปรมศรี (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพของหอพักนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และแนวทางการพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก กลุ่มตัวอย่าง 330 คน

สมมติฐานข้อที่ 5 นิสิตที่อาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่พักอาศัยหอพักต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน เนื่องจากในแต่ละหอพักมีการบริหารจัดการหอพักที่แตกต่างกัน บางหอพักมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้นิสิตเกิดความพึงพอใจ ในขณะที่บางหอพักมีการบริหารจัดการที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการนิสิต อาจส่งผลให้นิสิตไม่พึงพอใจ สอดคล้องกับภชนก ไหมทอง (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 240 คน และลัดดาวัลย์ ดั่งคำจันทร์ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสำนักกิจการหอพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง 280 คน

สมมติฐานข้อที่ 6 นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี แตกต่างกัน เนื่องจากนิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนมาก มีปัจจัยทางการเงินมากกว่านิสิตที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนน้อย สามารถเลือกหอพักที่มีการบริหารจัดการได้ดีกว่าหอพักที่มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหอพักแตกต่างกัน สอดคล้องกับภชนก ไหมทอง (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง 240 คน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการศึกษา พบว่า การบริหารหอพักด้านกายภาพ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีอยู่ในระดับดี ข้อคำถามที่ว่า มีห้องนันทนาการเพียงพอกับจำนวนของนิสิต เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้นเสนอให้ทางหอพักขยายเวลาการเปิด ทำการให้ระยะเวลานานขึ้น เพื่อที่นิสิตจะสามารถใช้ห้องนันทนาการได้อย่างเต็มที่ และนอกจากนี้สามารถให้นิสิตที่พักอาศัยหอพักภายในหออื่น ๆ สามารถใช้บริการห้องนันทนาการของหอพักที่ไม่ใช่หอพักของตนได้

2. ผลการศึกษา พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นของนิสิตที่มีอยู่ในระดับดี รายชื่อมีตู้กดเงินเพียงพอต่อความต้องการของนิสิตเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น เสนอให้นิสิตใช้บริการตู้กดเงินที่มีอยู่บริเวณใกล้ ๆ หอพัก

3. ผลการศึกษา พบว่า ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย ความคิดเห็นของนิสิตที่มีอยู่ในระดับดี รายชื่อมีระบบระบายน้ำภายในหอพักที่ถูกต้องลักษณะเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น เสนอให้ทางหอพักมีการจัดตั้งบุคลากรดูแลระบบระบายน้ำ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตที่พักอาศัยหอพักภายในไม่ทิ้งขยะ กระดาษชำระ หรือสิ่งอื่น ๆ ลงไปท่อระบายน้ำ

4. ผลการศึกษา พบว่า ด้านสวัสดิการด้านรักษาความปลอดภัย ความคิดเห็นของนิสิตที่มีอยู่ในระดับดี รายชื่อ มีการตรวจตราบุคคลภายนอกที่มาพบนิสิตภายในหอพักอย่างเข้มงวด เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น เสนอให้พนักงานรักษาความปลอดภัยตรวจตราบุคคลที่มาติดต่อหรือพบนิสิตให้มีความเข้มงวดมากกว่าเดิม

5. ผลการศึกษา พบว่า ด้านกิจกรรมภายในหอพัก ความคิดเห็นของนิสิตที่มีอยู่ในระดับดี รายชื่อมีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมของหอพักอย่างสม่ำเสมอเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น เสนอให้ทางหอพักจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน เพื่อที่จะสามารถส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งถัดไป มีการเช็ชชื่อในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสะสมคะแนนหรือของรางวัลอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จัดให้มีกิจกรรมต่อเนื่องกันระหว่างนิสิต บุคลากรภายในหอพัก และนิสิตต่างหอพัก เพื่อสานสัมพันธ์และสร้างความสามัคคี

2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการระบายน้ำเบื้องต้นด้วยตนเอง เพื่อที่นิสิตจะสามารถระบายน้ำภายในห้องพักหากเกิดเหตุฉุกเฉิน

3. จัดให้มีของรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

4. จัดให้มีตัวแทนของหอพักในแต่ละหอ มีคณะกรรมการหอพักที่เป็นนิสิต ไม่ใช่เพียงแต่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อที่จะสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตกับบุคลากรของหอพัก จะทำให้ลดปัญหาต่าง ๆ ได้

5. มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนิสิตและฝ่ายบุคลากรให้การสนับสนุนในกิจกรรมอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. รับฟังความคิดเห็น ปัญหาของนิสิตและบุคลากร ที่มีต่อการบริหารจัดการหอพักภายในทุก ๆ ด้าน เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

2. ศึกษาความคิดเห็นในแง่มุมมองอื่น ๆ เช่น ปัญหาและอุปสรรค ความพึงพอใจ เพราะจะทำให้ทราบว่า การบริหารจัดการนั้นมีผลอย่างไร

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ปาปะนัง. (2557). *ระบบสารสนเทศการบริหารจัดการหอพักอาคารสัมมนาการทางวิชาการและที่ฝึกงานนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและพัฒนาชนบท, คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.*
- กาญจนา แก้วแหยม. (2539). *สภาพปัจจุบันและความต้องการที่พักอาศัยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์เคหพัฒนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเคหการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- คณะกรรมการดำเนินการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2556). *ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย. เชียงราย: สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- เกรียงศักดิ์ กิ่งสกุล. (2544). *มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายหอพัก. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- จิรวุฑ ศรีฤทธิ์ชิงชัย. (2550). *ความคิดเห็นของทหารกองประจำการที่มีต่ออาสาสมัคร: กรมศึกษากรมการสารวัตรทหารบก. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ชนะจิต เกตุอุไร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ชวลิต พุททวงศ์. (2528). *การบริการโครงการสุขภาพในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.*
- ณัฐชนันท์ เสมอภพ. (2552). *ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, สำนักวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.*
- ดวงเพ็ญ ทுகิต. (2550). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.*

- ดำรง วัฒนา. (2545). *ยุทธศาสตร์การบริหารภาครัฐ: หลักการและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2535). *การบริหารกิจการนักศึกษา ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). *การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- นพมาศ ถนอมสิน. (2548). *วิถีชีวิตของนิสิตหญิงในหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นภชนก ไหมทอง. (2554). *การศึกษาคุณภาพการบริการ ของงานสวัสดิการหอพัก งานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นลินทิพย์ พิมพ์ประสิทธิ์. (2552). *ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการให้บริการหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิตยร์ดี ใจอาษา. (2555). *ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อกระบวนการบริหารจัดการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิมิต โหมดศิริ. (2554). *ความคิดเห็นของนิสิตต่อคุณภาพการบริการหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนตรดาว ศศิธรานุวัฒน์. (2554). *แนวทางการบริหารงานหอพักนักศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่าง*. *วารสารวิชาการ*, 6(13), 150-163.
- บรรจง สุขะ. (2554). *การจัดการหอพักและปัญหาการใช้บริการของนักศึกษาในจังหวัดปทุมธานี*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย*, 5(2), 122-126.
- ปริมนต์ เทพอัศร. (2554). *ความเครียดในการปฏิบัติหน้าที่ส่วนควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พนาวิน เปรมศรี. (2554). การศึกษาสภาพของหอพักนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม และแนวทางพัฒนาตามความคิดเห็นของนักศึกษาหอพัก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พรพิไล ทรัพย์ทองคำ. (2550). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อการจัดการความรู้ ศึกษากรณีสถาบันเกษตรราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พันเลิศ ชาญสุทธิ. (2536). การศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัยของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาโดยรอบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเคหการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมลจรรย์ นามวิวัฒน์. (2544). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล.
- ภัชรินทร์ เมฆไชยภักดิ์. (2549). ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอยู่หอพักมหาวิทยาลัยและหอพักเอกชนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องหอพักกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- มานะ ทองสิมา. (2557). ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารจัดการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ระวี พูลสุวรรณ. (2557). การบริหารจัดการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ตามทัศนะของคณะกรรมการนักศึกษาหอพักและนักศึกษาภายในหอพัก. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, สำนักวิชาศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ลัดดาวัลย์ ด้วงคำจันทร์. (2550). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของสำนักกิจการหอพักมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วนิดา พนมพิมพ์. (2546). *สภาพการณ์และปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอรินคำราบ จังหวัดอุบลราชธานี*. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2535). *การบริหารงานด้านหอพัก*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิชา เพชรขาว. (2531). *การศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่อยู่ประจำหอพักมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิลาวัลย์ สุขสวัสดิ์. (2556). *ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิสัย อ่างเฮ้า. (2551). *คุณภาพชีวิตของนิสิตที่อยู่หอพักในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพจิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิพล สกลเกียรติ. (2554). *การเรียนรู้ผู้ใหญ่และผู้เรียนผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ พิมพ์ทอง. (2546). *ทัศนคติของนิสิตต่อการจัดบริการหอพักในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุดา สุวรรณภิรมย์, ชวลิต ประชาวานนท์ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.
- ศิวณัฐ น้อยเจริญ. (2554). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองนา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). *การบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำเนาวั ขจรศิลป์. (2539). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและวิธีการนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุกัญญา ประยูรสร. (2550). *ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ต่อการให้บริการหอพักของสถาบัน*. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สุกัญญา เอ็มอัมหมรรม. (2546). *การจัดการและการพัฒนาองค์กร*. ขอนแก่น: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพัตรา ศรีอาจ. (2559). *การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการใช้จักรยาน สำหรับนิสิตและบุคลากรที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒชัย ศรีทองสุข. (2548). *ความคิดเห็นของผู้ติดยาเสพติดต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุพงษ์ สุขประเสริฐ. (2555). *การออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการหอพัก กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์*. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อังสนา กาญจนภาค. (2550). *ความคิดเห็นต่อประชาธิปไตยของนักเรียน โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอ็มอัมหมรรม วัฒนบูรานนท์. (2539). *สวัสดิศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนส โตร์.
- Best, J. W. (1981). *Research in education* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introduction analysis* (2nd ed.). New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รูปภาพห่อพัสดุภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

ภาพที่ 2 หอพัก 14

ภาพที่ 3 หอพัก 15

ภาพที่ 4 หอพัก 50 ปี เทา-ทอง

ภาพที่ 5 หอพักเทา-ทอง 2

ภาพที่ 6 หอพักเทา-ทอง 3

ภาพที่ 7 หอพักเทา-ทอง 4

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายใน ขอความกรุณาท่านตอบข้อคำถามทุกข้อที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตต่อการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ใน 5 ด้าน คือ การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสวัสดิการสุขอนามัย ด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านกิจกรรมภายในหอพัก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นจริงตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. ระดับชั้นปี

- () 1. ปีที่ 1 () 2. ปีที่ 2
() 3. ปีที่ 3 () 4. ปีที่ 4
() 5. ปีที่ 5

3. คณะที่ศึกษา

- () 1. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว
() 2. คณะวิทยาการสารสนเทศ
() 3. คณะพยาบาลศาสตร์
() 4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
() 5. คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์
() 6. คณะสาธารณสุขศาสตร์
() 7. คณะโลจิสติกส์
() 8. คณะวิทยาศาสตร์
() 9. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
() 10. คณะดนตรีและการแสดง
() 11. คณะศึกษาศาสตร์
() 12. คณะเกษตรศาสตร์
() 13. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
() 14. คณะสหเวชศาสตร์
() 15. คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร
() 16. คณะศิลปกรรมศาสตร์
() 17. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
() 18. คณะแพทยศาสตร์
() 19. วิทยาลัยนานาชาติ
() 20. โครงการจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบริหารธุรกิจ

4. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

- 1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท
- 2. 20,001-25,000 บาท
- 3. 25,001-30,000 บาท
- 4. 30,001-35,000 บาท
- 5. 35,001-40,000 บาท
- 6. มากกว่า 40,001 บาท

5. หอพักที่นิสิตพักอาศัยอยู่

- 1. หอ 14
- 2. หอ 15
- 3. หอ 50 ปี เทา-ทอง
- 4. หอเทา-ทอง 2
- 5. หอเทา-ทอง 3
- 6. หอเทา-ทอง 4

6. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

- 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2. 5,001-7,000 บาท
- 3. 7,001-9,000 บาท
- 4. 9,001-11,000 บาท
- 5. 11,001-13,000 บาท
- 6. มากกว่า 13,001 บาท

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพักภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่

1. การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ
2. ด้านสภาพแวดล้อม
3. ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย
5. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ในการบริหารจัดการหอพัก ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ						
1	มีการจัดห้องให้บริการอย่างเป็นสัดส่วน เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องอ่านหนังสือ ห้องน้ำ ฯลฯ					
2	มีป้ายข้อความบอกจุดให้บริการภายในหอพักอย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย					
3	มีวัสดุอุปกรณ์ภายในห้องพัก เช่น โต๊ะ ตู้ เตียง เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต					
4	ห้องพักนิตินิสิตมีแสงสว่างเพียงพอต่อการใช้งาน					
5	ระบบอินเทอร์เน็ตภายในหอพักมีความเร็วสูง					
6	มีห้องนันทนาการเพียงพอกับจำนวนของนิสิต					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านสภาพแวดล้อม						
1	บริเวณโดยรอบของอาคารหอพักมีทัศนียภาพสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย					
2	บริเวณโดยรอบของอาคารหอพักมีความสะอาด					
3	บริเวณหอพักมีความสงบ ไม่มีเสียงรบกวน					
4	บริเวณภายนอกอาคารมีที่นั่งสำหรับพักผ่อนเพียงพอ					
5	ร้านค้าสวัสดิการมีสินค้าตรงตามความต้องการของนิสิต					
6	มีตู้กดเงินเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต					
ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย						
1	จัดให้มีน้ำดื่มที่สะอาดและเพียงพอภายในหอพัก					
2	จัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย อย่างสม่ำเสมอ					
3	อุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการให้บริการมีความสะอาด และปลอดภัย เช่น ความสะอาดของเครื่องทำน้ำร้อน-เย็น					
4	มีการดูแลรักษาความสะอาดของหอพักทั้งบริเวณภายใน และโดยรอบอาคาร					
5	มีระบบระบายอากาศภายในหอพักที่ถูกสุขลักษณะ					
6	มีระบบระบายน้ำภายในหอพักที่ถูกสุขลักษณะ					
ด้านการรักษาความปลอดภัย						
1	มีการซ่อมหนีไฟเป็นประจำทุกปีการศึกษาภายในอาคารหอพัก อย่างเข้มงวด					
2	มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพักที่มี ประสิทธิภาพ					
3	มีการตรวจเช็คอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในอาคารหอพักให้อยู่ใน สภาพพร้อมใช้งานเสมอ					
4	มีอุปกรณ์ดับเพลิงเพียงพอในหากมีเหตุฉุกเฉิน					
5	จัดให้มีบันไดหนีไฟและทางออกฉุกเฉินที่สามารถใช้งานได้จริง					

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยตรวจสอบความปลอดภัยทุกอาคาร					
7	มีการตรวจตราบุคคลภายนอกที่มาพบนิสิตภายในหอพักอย่างเข้มงวด					
ด้านกิจกรรมภายในหอพัก						
1	การจัดปฐมนิเทศให้กับนิสิตที่เข้าพักมีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม					
2	มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีภายในหอพักอย่างสม่ำเสมอ					
3	การจัดกิจกรรมต่างๆภายในหอพักมีความหลากหลาย					
4	จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับบุคลากรต่าง ๆ ภายในหอพักเป็นประจำ					
5	มีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมของหอพักอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับการบริหารจัดการหอพัก 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานหอพักด้านกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย ด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านกิจกรรมภายในหอพัก

1. การบริหารงานหอพักด้านกายภาพ

.....

.....

.....

.....

2. ด้านสภาพแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสวัสดิการด้านสุขอนามัย

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการรักษาความปลอดภัย

.....

.....

.....

.....

5. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้